

media opportuna adhibere possit, prout animarum saluti expedire iudicaverit, facultatem tribuimus. Praesentibus ad tres menses a die publicationis praesentium inchoandos dumtaxat valituris.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIII iunii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 13 iunii 1625, pontif. anno II.

CXLIV.

Irritatio decretorum per nonnullos iudices regni Portugalliae contra libertatem et immunitatem ecclesiasticam, ac collectoris eiusque officialium iurisdictionem, latorum.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Facti series.

§ 1. Ad audientiam apostolatus nostri, non sine iusto et gravi cordis nostri dolore, pervenit, quod, procedente nuper in diversis causis ecclesiasticis in civitate Ulixbonensi, pro sui muneris auctoritate, dilecto filio magistro Ioanne Baptista Pallotto in utraque signaturâ nostrâ referendario, iurium et spoliorum camerae apostolicae debitorum in Portugalliae et Algarbiorum regnis collectori generali, seu eius auditore et iudice delegato, cum pars altera ad iudices seculares temere recursum habuisset, iudices huiusmodi et postmodum alii pariter seculares non solum contra auditorem praedictum, sed etiam contra eundem Ioannem Baptistam collectorem, occasione dictarum causarum, suis iniustus et invalidis decretis ac mandatis, contra immunitatem et libertatem ecclesiasticam attentatis, iurisdictionem pariter ecclesiasticam, et sanctae Sedis Apostolicae officialium violando, impediendo et per-

1 Edit. Main. legit *inchoandum* (R. T.).

turbando, procedere praesumpserunt, et ad quaedam eidem ecclesiasticae libertati et immunitati ac ipsius Ioannis Baptistae collectoris auctoritati maxime adversantia devenerunt, per quae, inter alia, decreverunt, ut dictus auditor caperetur, e regnis praedictis expelleretur, ipsiusque bona, etiam temporalitates, sequestrarentur; unde, in vim eorumdem decretorum, seu alicuius eorum, satellites domum ipsius Ioannis Baptistae collectoris, illius salutaribus monitis temere contemptis, ingressi sunt, sententias excommunicationis et alias ecclesiasticas censuras et poenas, gravi cum scandalo totius civitatis ac divinae maiestatis offensâ graviori, incurrendo.

§ 2. Quamobrem nos, qui in Sede beati Petri quamquam immeriti a Domino positi sumus, ne excessus huiusmodi ac ecclesiasticae libertatis et immunitatis tam enormis violatio dissimuletur et transeat in exemplum, pro nostro pastoralis officii debito, providere, et malorum graviorum segetem et radicem, quantum a Deo permittitur, nostrâ auctoritate apostolicâ evelere volentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ ac merâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula praemissa a praedictis dictorum regnorum iudicibus secularibus, etiam supremis, quocumque nomine, titulo et praerogativâ et gradu insignibus, in causis praedictis et earum occasione contra dictum Ioannem Baptistam collectorem, eiusque auditorem seu delegatum, officiales, ministros, familiares et bona, quocumque praetextu vel quaesito colore, quomodolibet decreta, mandata, acta, facta, ordinata, et sive scriptis, sive verbis quomodolibet attentata, quae omnia et singula praesentibus haberi volumus pro expressis, nulla, invalida, irrita et inania, ac nulliter, invalide, inaniter, et de facto contra sacros canones,

Irritatio de
cretorum, de
quibus in cu-
brica.

conciliorum decreta, et apostolicas constitutiones attentata et praescripta;

Clausulae pro
praesentium lit-
terarum firmi-
tate.

§ 3. Praesentesque litteras et in eis contenta quaecumque de intentionis nostrae vel alio quopiam defectu nolari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, infringi, in ius vel controversiam vocari nullatenus posse, sed semper valida, firma et efficacia fore et esse, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales etiam de latere legatos (sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, tenore praesentium decernimus et declaramus.

Prohibito sub
poena excom-
municationis, ne
quid imposter-
um contra im-
munitatem ec-
clesiasticam at-
tentetur.

§ 4. Et nihilominus, ne imposterum similia praesumantur, omnibus et singulis iudicibus secularibus, etiam supremis, dictorum regnorum, quocumque nomine nuncupentur, cuiuscumque gradus, conditionis et praerogativae existant, ne talia huiusmodi, aut similia adversus immunitatem et libertatem ecclesiasticam, etiam quocumque praetextu, contra ecclesias, praelatos, iudices et personas, res et bona, ac eorum iurisdictionem et auctoritatem, eiusque liberum exercitium, quomodolibet committere aut attentare praesumant, sub excommunicationis maioris, a qua non nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo, absolvi possint, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, ac privationis quorumcumque beneficiorum, pensionum, officiorum, et dignitatum ecclesiasticarum, ac militiarum, et ordinum quorumcumque, perpetuaeque inhabilitatis, tam quoad

ipsum delinquentes seu contumaces, quam quoad eorum descendentes usque ad eorum quartam generationem, ad illa imposterum quomodolibet obtinenda, necnon amissionis quorumcumque iurium patronatus, privilegiorum, indultorum, concessionum et investiturarum, tam emphiteuticarum, quoad feudalia, eidem delinquentibus, et seu contumacibus, suisque, ut praefertur, usque ad quartum gradum descendentibus, quocumque titulo apostolico aut alio ecclesiastico quomodolibet nunc et pro tempore competentium et acquirendorum, poenis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis, interdicens et prohibemus.

Obstantium
derogatio.

§ 5. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque (quorum omnium et singulorum tenores, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda seu quaevis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis haberi volumus), aut si praedictis vel quibusvis aliis personis ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides danda
transumptis

§ 6. Volumus autem, quod praesentes litterae, seu illarum exempla, manu notarii publici subscripta, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae et munita, ad valvas ecclesiae Ulixbonensis affixa, ita omnes arceant et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XX iunii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 iunii 1625, pontif. anno II.

1 Edit. Main. legit *tenorem* (R. T.).

CXLV.

Decreta S. Congregationis Concilii de celebratione missarum, ac de prohibitione illas moderandi seu reducendi absque Sedis Apostolicae licentiâ. Nec non de earumdem oneribus perpetuis suscipiendis; et de religiosorum numero ultra redditus et consuetas elemosynas locorum regularium non habendo.

Causae edendi haec decreta.

Cum saepe contingat in quibusdam ecclesiis tam magnum missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum relictis aut piorum elemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus praescriptis nequeat satisfieri; et tamen nova onera missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piae testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animae suffragiis priventur, ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac christifideles gravi scandalo affecti, plerumque a similibus charitatis operibus retrahantur: cumque his malis maximum inter cetera fomentum praebeat, aut quod ii, qui missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent, illas brevi ad pauciores numerum a superioribus reductum iri, aut quod ecclesiis, sorte pecuniarum absumptâ, plerumque nuda remaneant onera missarum absque ullo emolumento, aut quod elemosyna pro illis celebrandis sit adeo tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subiicere, et redditus ecclesiae aut monasterii adeo exigui, ut sacerdos pro necessariâ suâ sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur: sacra Congregatio cardina-

1 Super his decretis multae postea sunt ortae dubitationes, quibus eadem sacra Congregatio respondit, et SS. D. N. responsa confirmavit et approbavit, quae omnia mox tibi subiiciam.

2 Vocem aut puto heic abundare (R. T.).

3 Aptius legeretur reductas (R. T.).

lium Concilii Tridentini interpretum, animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitalique ac iustitiae maxime consentaneam, si pro viribus satagat hunc teterrimum abusum e christianâ republicâ convellere atque eradicare, SS. D. N. Urbani divinâ providentiâ Papae VIII auctoritate sibi specialiter attributâ, infrascripta decreta edidit.

§ 1. Ac primo districte prohibet, atque interdicit, ne episcopi in dioecesanâ synodo, aut generales in capitulis generalibus, vel aliâs quoquomodo, reducant onera ulla missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quae, re diligenter perspectâ, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones, moderationes et commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas atque inanes decernit.

§ 2. Deinde, ubi, pro pluribus missis etiam eiusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua et exigua, sive ab unâ sive a pluribus personis collata fuerint aut conferentur in futurum, sacerdotibus, ecclesiis, capitulis, collegiis, hospitalibus, societatibus, monasteriis, conventibus, congregationibus, domibus, ac locis piis quibuscumque, tam secularibus quam regularibus, sacra Congregatio sub obtestatione divini iudicii mandat ac praecipit, ut absolute tot missae celebrentur, quot ad rationem attributae elemosynae praescriptae fuerint, ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suae obligationi non satisfaciant, quinimo graviter peccent et ad restitutionem teneantur.

§ 3. Id vero ut deinceps observetur exactius, sacra Congregatio eâdem auctoritate revocat privilegia et indulta omnia quibusvis personis, ecclesiis, ac locis piis,

Pro reductione missarum recurrendum omnino ad Sanctam Sedem.

Missae celebrandae ad rationem attributae elemosynae.

Revocatio indultorum satisfaciendi oneri plurimarum missarum aliquibus collectis, sive orationibus.

tam secularibus quam regularibus, cuiuscumque ordinis, congregationis et instituti, quaecumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum missarum vel anniversariorum celebratione, aut ali- quibus collectis seu orationibus, plurium missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Certa elemosyna pro missae celebratione suscepta integra celebrandi tradi debet.

Pecuniae vel bona pro missis celebrandis relictâ deponi debent.

Et cum eodem onere investiri.

Onera perpe-

§ 4. Ac similiter, omne damnabile lucrum ab ecclesiâ removere volens, prohibet sacerdoti, qui missam suscepit celebrandam cum certâ elemosynâ, ne eandem missam alteri, parte eiusdem elemosynae sibi retentâ, celebrandam committat.

§ 5. Praeterea, ne in ecclesiis, in quibus onera missarum in perpetuum imposita sunt, sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores ac segniores reddantur, quod onera huiusmodi cum nullâ aut parvâ sint utilitate coniuncta, statuit atque decernit, ut pecuniae ac bona mobilia ecclesiis, capitulis, collegiis, hospitalibus, societatibus, congregationibus, monasteriis, conventibus, ac locis omnibus, tam secularibus quam regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo missarum celebrandarum, ab iis, ad quos pertinet, sub poenâ interdicti ab ingressu ecclesiae ipso facto incurrendâ, a die realis acquisitionis statim debeant penes eadem sacram, vel personam fide et facultatibus idoneam, deponi, ad effectum illa seu illorum pretium quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressâ et individuâ mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

§ 6. Ac si eadem bona immobilia auctoritate apostolicâ deinceps alienari contigerit, eorundem pretium, sub eâdem poenâ, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum eiusdem oneris repetitione atque annexione converti debeat.

§ 7. Ad haec sacra Congregatio qui-

busvis capitulis, collegiis, societatibus et congregationibus, necnon omnibus et singulis ecclesiarum ac piorum locorum, tam secularium quam regularium, superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districte prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant missarum celebrandarum, seculares quidem sine episcopi, vel eius generalis vicarii, regulares vero sine generalis vel provincialis consensu et licentiâ in scriptis et gratis concedendâ: alioquin secularis, qui huius prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu ecclesiae interdictus sit eo ipso; regularis vero poenam privationis omnium officiorum, quae tunc obtinebit, ac perpetuae inhabilitatis ad alia de cetero obtinenda, vo- cisque activae ac passivae, absque aliâ declaratione, incurrat.

§ 8. Elemosynas vero manuales et quotidianas pro missis celebrandis ita demum idem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omnino abstineant ab huiusmodi elemosynis, etiam sponte oblatis, in futurum recipiendis, et capsulas auferant ab ecclesiis cum inscriptione illâ, *Elemosyna pro missis*, vel aliâ simili, sub iisdem poenis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur.

§ 9. Episcopus vero, seu eius vicarius, aut generalis, vel provincialis, ubi de licentiâ pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis missarum celebrandarum obligationibus cuique ecclesiae, monasterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum huiusmodi aut licentiam praebant, quam eis legitime constiterit, illius sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis iam susceptis satisfacere posse, praecipuamque rationem habeant, ut redditus, qui ecclesiis et locis piis relinquuntur, omnino respondeant

lucra missarum non accipienda sine legitimi auctoritate licentia.

Manuales vero elemosynae non accipiendae, nisi nova onera possint impleri.

Quando licentia a superioribus sit danda nova onera suscipiendi.

oneribus adiunctis, secundum morem cuiusque civitatis vel provinciae, intelligantque, si in re tanti momenti desides aut negligentes fuerint, in novissimo die se huius praetermissi muneris rationem esse reddituros.

Mandatum superioribus regularibus de recognoscendis redditibus et obventionibus singulorum monasteriorum, etc.

§ 10. Postremo illustrissimi patres non sine gravi animi dolore intelligentes, mala fere omnia, quae regularem disciplinam evertunt, ac praecipue nimiam hanc facilitatem fovent in oneribus misarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice pullulare ex maiori regularium numero, quam ferant redditus et eleemosynae cuiusque monasterii, inhaerentes summorum Pontificum, ac sacri Tridentini Concilii decretis hac de re editis, SS. D. N. auctoritate praecipiant ac mandant omnibus et singulis generalibus, provincialibus, commissariis, ministris, praesidentibus, abbatibus, prioribus, praepositis, guardianis, vicariis et quibuscumque aliis superioribus monasteriorum, conventuum, ac domorum regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cuiuscumque Ordinis, congregationis et instituti existentium, intra fines Italiae et insularum adiacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet provincia, adhibitis duobus aut tribus regularibus sui Ordinis vel congregationis probatoribus et rerum usu peritoribus, bona immobilia, census, redditus et proventus omnes, consuetas item eleemosynas et obventiones, tam communes monasteriorum, conventuum et domorum eiusdem provinciae, quam etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediate praecedentium habitâ ratione, diligenter et mature recognoscant, iis omnibus detractis, quae reparationes, praestationes, grandines, sterilitates, aliave cuiuslibet generis onera consueverunt absorbere;

§ 11. Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem superior, cuius interest, in proximo capitulo seu congregatione generali vel provinciali coram tribus iudicibus ab ipsomet capitulo seu congregatione deligendis proponat, qui, computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis et obventionibus universis, et oneribus ut supra detractis, sedulo examinent, quot religiosi homines, connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus, in unoquoque monasterio, conventu et domo regulari iuxta regionis et proprii instituti morem, victum et vestitum et medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorundem honorum, reddituum, eleemosynarum et onerum praecisam notam ipsimet capitulo seu congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cuiusque familiae, monasterii, conventus, ac domus regularis in singula quaque provincia certus earum tantum personarum numerus, patrum capitularium voto, praefigatur, quae redditibus, eleemosynis et obventionibus, ut superius, sufficienter ali possint.

Et praefigendo religiosorum in unaquaque provincia numero.

§ 12. Ne vero superiores, qui id praestare debent, serius, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum capitulum generale vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Notulaque sacrae Congregationi exhibenda.

§ 13. Numerumque familiae, singulorumque conventuum, monasteriorum et domorum huiusmodi regularium, capituli seu congregationis generalis vel provincialis sententiâ et auctoritate praefinitum, iidem superiores, tam generales et provinciales omnes, quam locales, perpetuo servare omnino teneantur, nec possint illum quoquomodo augere, etiam praetextu augmenti reddituum, absque sacrae ipsius

Qui numerus religiosorum sine Congregationis licentia augeri non potest.

Congregationis licentiâ. Superiores autem huiusmodi, qui praedicta omnia in praefixo termino non praestiterint, vel numerum, ut supra praescriptum, quovis modo augere praesumpserint, privationis omnium officiorum, quae tunc temporis obtinebunt, vocisque activae ac passivae, et ad omnia suae religionis officia et gradus inhabilitatis perpetuam poenam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus a Sede apostolicâ infligendis sacra Congregatio subiaceret voluit et declaravit.

Quibus conditionibus novi conventus recipiantur.

§ 14. Deinceps vero monasterium, conventus, domus, congregatio, vel societas religiosorum seu regularium, nullibi recipiatur, nisi, praeter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis duodecim saltem fratres, aut monachi, seu religiosi degere et ex redditibus et consuetis eleemosynis, detractis omnibus ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant, ad praescriptum decreti a felicis recordationis Gregorio XV hac de re editi. Alioquin monasteria et loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim religiosi, ut supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, et actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodae iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Haec decreta singulis sex mensibus in mensa legenda.

§ 15. Porro, ne ullo unquam tempore haec in oblivionem seu desuetudinem habeant, superiores locales cuiusque monasterii, conventus, ac domus regularis curare atque efficere teneantur, sub poenâ privationis officii, vocisque activae et passivae ipso facto incurrendâ, ut in perpetuum, sexto quoque mense, idest feriâ secundâ post primam dominicam adventus et feriâ sextâ post octavam Corporis Christi, praesentes ordinationes in publicâ mensâ perlegantur.

Eaque interpretari nemini liceat.

§ 16. Omnibus, tam ecclesiasticis personis, cuiuscumque sint ordinis, conditionis et gradus, quam laicis, quocumque honore ac potestate praeditis, praesentia

decreta declarandi vel interpretandi facultate penitus interdictâ.

Derogatio contrariorum.

§ 17. Non obstantibus, quod¹ suprascripta omnia et singula in praesentibus decretis contenta, constitutionibus et ordinationibus apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium quam non Mendicantium, militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, congregationum, societatum, ac cuiuslibet alterius instituti, etiam necessario et in individuo exprimendi, ecclesiarum, monasteriorum, conventuum, collegiorum, capitulorum, hospitalium, confraternitatum, et aliorum quorumcumque tam secularium quam regularium locorum; necnon illorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam *mari magno*, seu *bullâ aurea*, aut aliâs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine, aut aliâs quomodolibet, etiam per viam communicationis seu extensionis concessis et iteratis vicibus approbatis et innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus et formis, specialis et individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, praesentibus pro expressis habens, quibus quoad ea quae praesentibus adversantur, illis aliâs in suo robore permansuris, sacra Congregatio, Sanctitatis

¹ Aut legendum *quoad*, aut *quod valeant* (R.T.).

Suae auctoritate, specialiter et expresse derogat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium
decretorum pu-
blicatio.

§ 18. Et, ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, voluit eadem sacra Congregatio, ut præsentibus ordinationes in valvis basilicarum S. Ioannis Lateranensis et Principis apostolorum de Urbe et in acie Campi Florae, ut moris est, affixae, omnes, ad quos pertinet, ita arceant et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent;

Et fides tran-
sumptorum.

§ 19. Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae præsentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romæ, die XXI iunii MDCXXV.

COSMUS card. DE TORRES.

PROSPER FAGNANUS S. C. Secr.

Anno D. N. Iesu Christi MDCXXV, in dictione VIII, pontificatus autem in Christo Patris et D. N. D. Urbani divina providentiâ Papae VIII, anno eius III, die vero XXII mensis septembris, superscripta decreta affixa et publicata fuerunt ad valvas basilicarum S. Ioannis Lateranensis et Principis apostolorum, ac in acie Campi Florae, ut moris est, per nos Camillum Fundatum et Fabium Æmilianum, SS. D. N. Papae cursores.

BRANDIMANTES LATINUS, praelibati
SS. D. N. Papae ac S. Rom. et univ.
inquis. pro mag. DD. cursorum.

Sequuntur dubia ac declarationes aliquot sacrae Congregationis Concilii SS. D. N. Urbani Papae VIII auctoritate editae super decretis eiusdem Congregationis de celebratione missarum.

I. Super primo sacrae Congregationis decreto de celebratione missarum, quo prohibetur, ne episcopi in diocesana sy-

nodo, aut generales in capitulis generalibus, vel aliâs quoquomodo reducant e-nera ulla missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis;

Quaeritur: quid¹ si legatum sit ita tenue, ut non sit qui velit onus illi iniunctum subire, et, si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum aut fere totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur episcopo in fundatione, ut possit huiusmodi onera moderari?

II. Super secundo eiusdem congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot missae, quot ad rationem tributae eleemosynae praescriptae fuerint;

Quaeritur: an verba illa *praescriptae fuerint* intelligenda sint de praescriptione factâ ab offerente, vel ab Ordinario?

III. An, cum Ordinarius praescripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, sacerdotes accipientes stipendium minus congruo teneantur missas illis ab offerente praescriptas celebrare?

IV. An sacerdotes, qui tenentur missas celebrare ratione beneficii, seu cappellaniae² legati, aut salarii, possint etiam manuaelem eleemosynam pro missis votivis, aut defunctorum, recipere et unico missae sacrificio utrique oneri satisfacere.

V. Posito, quod testator relinquat, ut celebrentur pro eius animâ centum missae, absque ullâ praescriptione eleemosynae;

Quaeritur: an liberum sit haeredibus eleemosynam sibi bene visam praescribere, an vero eadem eleemosyna praescribenda sit ab Ordinario?

VI. Super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privi-

¹ Perperam edit. Main. legit *quod* (R. T.).

² Sic infra pag. 342 a. Perperam edit. Main. legit *cappellani*; ed. Cher. h. cappellae (R. T.).

legia, quibus indulgetur, ut certarum missarum vel anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis seu orationibus, plura missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat;

Quaeritur, an verba *in futurum suscipiendis* intelligenda sint de oneribus suscipiendis post privilegium?

VII. Super quarto eiusdem Congregationis decreto, quo prohibetur sacerdoti, qui suscepit missam celebrandam cum certâ eleemosynâ, ne eandem missam alteri, parte eiusdem eleemosynae sibi retentâ, celebrandam committat;

Quaeritur, an permittendum sit administratoribus ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis ecclesiae, altarium, inservientium, paramentorum, luminum, vini, hostiae et similium?

VIII. An hoc decretum habeat locum in beneficiis, quae conferuntur in utulum; id est, an rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficii?

X¹. An sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solitâ pro celebratione missae, debeant dare eandem integram eleemosynam iis, quibus missas celebrandas committunt: an vero satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam.

XI. Super quinto eiusdem Congregationis decreto, quo inter cetera statuitur in haec verba *eleemosynas vero manuales et quotidianas pro missis celebrandis ita demum iisdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; alioquin omnino abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis, in futuram recipiendis, et capsulas auferant, etc.*

¹ Numerum retinemus, etsi praeter ordinem, quia in aliis quoque editionibus idem legitur (R. T.).

Quaeritur, an hoc decretum prohibeat absolute, quominus accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt; et quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

XII. Quid si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, ut sacerdos missam celebret cum primum poterit?

XIII. An poena interdicti et aliae appositae in eodem decreto afficiant tam eos qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi praescriptam, quam eos qui non auferunt capsulas ab ecclesiis, ut ibidem praecipitur?

XIV. An in hoc decreto comprehendantur illae capsulae, quae apponi solent in ecclesiis in die commemorationis Omnium Sanctorum¹ et vulgo dicuntur (*Casse de' morti*)?

XV. An administratores ecclesiae magnae devotionis et concursus possint eleemosynas pro missis celebrandis accipere, si iisdem missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne aliâs cultus ecclesiae et devotio ac concursus fidelium, ut aiunt, minuantur?

XVI. Quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis capitulis, collegiis, societatibus, congregationibus, necnon omnibus et singulis ecclesiarum et piorum locorum tam secularium quam regularium superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausulâ generali *et aliis ad quos pertinet*, supplicatur pro opportuna declaratione?

XVII. Super septimo eiusdem sacrae Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis monasteriis religiosorum praefigatur numerus, qui ex consuetis redditibus aut eleemosynis commode possit sustentari;

Quaeritur, an ubi haec praefixio facta

¹ Sic oēs edit. Nescio an legere foret *Fidelium defunctorum* (R. T.).

iam fuit in vim similis decreti sanctae memoriae Pauli V absque tamen computatione reddituum cuiusque religiosi, sit denuo facienda, necne?

XVIII. An novitii ad habitum regularem admissi possint admitti ad professionem in monasteriis, in quibus habitus ut supra praefixione numeri, commode ali non possunt?

XIX. Super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur conventus regularium, nisi, praeter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere et competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint iurisdictioni Ordinariae;

Quaeritur: an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem missarum, comprehendat eas religiones, quae non consueverunt onera missarum recipere, ut sunt religiones Cappuccinorum, ac Societatis Iesu?

Ultimo: an idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur monasteria, nisi, etc., habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum decretum proxime antecedens, an vero etiam extra Italiam?

Subsequuntur declarationes seu responsiones ad supradicta dubia.

Sacra Congregatio cardinalium Concilii Tridentini interpretum, auctoritate sibi a SS. D. N. attributa, ad singula dubia superius proposita in hunc modum respondit, videlicet:

Ad I: Etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus, pro reductione oneris, ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse ad eundem, quae absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino e re esse iudicaverit. Verumtamen, si in ipsa beneficii erectione expresse cautum fuerit, ut liceat episcopo iniunctum onus reducere ac moderari, legem hanc foundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam et observandam.

Ad II. Esse intelligenda de praescriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod si tribuens eleemosynam numerum missarum celebrandarum non praescripserit, tunc tot missas celebrari debere, quot praescripserit Ordinarius secundum morem civitatis vel provinciae.

Ad III. Teneri.

Ad IV. Sacerdotes quibus diebus tenentur missas celebrare ratione beneficii, seu capellaniae, legati, aut scarii, si eleemosynas pro aliis, etiam missis celebrandis susceperint, non posse eadem missam utriusque obligationi satisfacere.

Ad V. Censuit, ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab episcopo praescribendam eleemosynam congruam, quae respondeat oneribus missarum celebrandarum, secundum morem civitatis, vel provinciae.

Ad VI. Ita esse intelligenda.

Ad VII. Respondit, permittendum non esse, ut ecclesiae, ac loca pia, seu illorum administratores, ex eleemosynis missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam, portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in missarum celebratione, nisi cum ecclesiae et loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint; et tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quae pro ipsomet tantum missae sacrificio necessario sunt subeundae, et nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quae supersunt, expensis ut supra deductis, absolute tot missae celebrentur, quot praescriptae fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad VIII. Non habere locum, sed satis esse, ut rector beneficii, qui potest missam per alium celebrare, tribuat sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem civitatis, vel provinciae,

CLVI.

Confirmatur concordia inita inter capitula aliosque ecclesiasticos regnorum Castellae et Legionis super solutione decimae a nonnullis Pontificibus Philippo IV Hispaniarum regi concessae, ac prorogatae.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Pro nostro munere¹ in his partes nostras libenter interponimus, quae ad concordiam et pacem inter catholicos reges et ecclesiasticas personas, super exactionibus, apostolicam auctoritate, faciendis, pertinere dignoscuntur.

§ I. Nuper siquidem, sicut nobis nuper exponi fecerunt charissimus in Christo filius noster Philippus IV Hispaniarum rex catholicus, ac dilecti filii singularum To-

letanae, Ispalensis, Compostellanae, Granatensis, Burgensis, Legionensis, Palentinae, Ovetensis, Seguntinae, Conchensis, Pampilonensis, Giennensis, Zamorensis, Astoricensis, Malacitanae, Cauriensis, Pacensis, Auriensis, Canariensis, Gaudixensis, Segobiensis, Civitanensis, Calaguritanae, Calciatensis, Salamitanae, Oxomensis, Vallisoletanae, Lucensis, Mindoniensis, Almeriensis, Tudensis, Abulensis, Oriolensis, Palentinae, Carthaginensis et Guadicensis ecclesiarum capitula, quae universum eorum regnorum Castellae et Legionis representant, considerantes dictus Philippus rex et capitula praedicta gratiam et constitutionem² primae decimae quarumlibet dietarum ecclesiarum et parochialium in omnibus Hispaniarum regnis et insulis illis adiacentibus dudum per felicis recordationis Pium Papam V praedecessorem nostrum clarae memoriae Philippo II Ili-

am, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit.

Ad X. Debere absolute integram eleemosynam tribuere sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad XI. Respondit, non prohibere absolute; ac propterea, etsi oneribus iam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad XII. Quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum missarum celebratione sciat et consentiat, ut illae tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quominus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem missis iuxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad XIII. Has poenas non habere locum, nisi in suscepturis onera perpetua missarum celebrandarum sine licentia episcopi, vel eius generalis vicarii, aut generalis vel provincialis.

Ad XIV. Comprehendi.

Ad XV. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad XII.

Ad XVI. Comprehendi etiam privatos sacerdotes.

Ad XVII. Numeri praefixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi decreti hac de re editi.

Ad XVIII. Esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant; ac deinde in aliquo alio monasterio eiusdem religionis esse collocandos, ubi commode ali possint.

Ad XIX. Censuit comprehendere.

Ad ultimum. Habere locum extra Italiam.

COSMUS card. DE TORRE.

PROSPER FAGNANUS, S. C. Secr.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Similem Pauli V Const. vid. tom. XII, pagina 280 (R. T.).

³ In loco parallelo legitur *concessionem* (R. T.).

spaniarum regi catholico praedicti Philippi IV regis avo ad quinquennium concessam, et postea pluries a recolendae memoriae Gregorio XIII, et deinde a Sixto V, et postmodum a Gregorio XIV, a Clemente VIII, ac denique a Paulo V, Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris¹, eidem Philippo II, ac clarae similiter memoriae Philippo III ipsius Philippi II nato, et dicti Philippi IV genitori, pluries, et in ultimâ vice ad aliud quinquennium, a principio anni MDCXXII inchoatum, et in fine anni MDCXXVI finiendum, respective prorogatam et extensam² (prout in singulis eorundem praedecessorum desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur), si eisdem modo et formâ, quibus concessa est, exequutioni demandaretur, id non sine eiusdem cleri incommodo exequi posset, cupientesque praemissis eâ, qua fieri posset, ratione occurri, quo facilius illa, ad quae tenentur, ab ipsis adimpleri valeant, ipsaeque personae ecclesiasticae onus illis eam ob causam incumbens supportare facilius possint, ad infrascriptam concordiam per earum procuratores ad hoc specialiter deputatos devenerunt:

Concordiae tenor.

§ 2. In primis, quod praedictus status ecclesiasticus coronae Castellae et Legionis darent et solverent dicto Philippo IV regi, seu personae ab eo deputatae, ducentos et quinquaginta mille ducatos, qui ascenderent ad numerum nonaginta trium millionum et septingentorum quinquaginta millium morapetinarum, quolibet anno, durantibus quinque annis prorogationis, pro iis, quae ad huiusmodi effectum dicto regi debentur, et ad eum spectant, ratione dictorum regnorum Castellae et

¹ Cfr. Pauli V Constit. CCLVII, tom. XII, pag. 280 seqq. (R. T.).

² Male ed. Main. legit *prorogatum et extensum* (R. T.).

Legionis (non comprehensis in praesenti concordia et repartitione dictorum ducentorum et quinquaginta millium ducatorum regnis¹ Aragoniae, Cathaloniae et Valentiae ac insulis adiacentibus, ita ut dictus Philippus IV rex ab ipsis possit exigere illud, quod sibi ex prorogatione huiusmodi provenit, exceptâ ecclesiâ Oriolensi, cuius dispositio et pars ingreditur et computatur unâ cum statu ecclesiastico coronae Castellae et Legionis); et quia transactionis et concordiae huiusmodi instrumentum, antequam gratiae praedictae prorogatio currere inciperet, stipulari debebat, id autem factum minime fuit, quia ecclesiae distulerunt, insimul se congregare ad eum effectum, ideo hac dilatione durante datae fuerunt cedulae, vulgo *libranzas*, summae ducentorum et quinquaginta mille ducatorum ab eis solvenda in fine iunii et novembris anni MDCXXIII pro medietate in argenteâ et alterâ medietate in aeneâ monetâ, quam vulgo de *Vellon* nuncupant, pro fructibus anni MDCXXII, qui fuit primus huius quinquennii eidem Philippo III regi, ut praefertur, ultimo prorogati, et solverunt, non obstantibus protestationibus factis, quod non tenebantur, et aliis causis, est pactum et conditio huius transactionis et concordiae, quod pro solutione factâ de dicto mense pro medietate in monetâ argenteâ quidquam deduci vel detrahi minime debeat, et quod, ratione solutionis factae de mense novembris sequentis pariter in monetâ argenteâ, solutio mensis iunii anni MDCXXIV ab ipsis in monetâ aeneâ de *Vellon* nuncupatâ recipi debeat: et quod quarta pars septem solutionum successivarum, quae complebuntur in fine anni MDCXXVII, debeat fieri in monetâ argenteâ, et aliae tres partes in monetâ aeneâ de *Vellon* nuncupatâ, pro huiusmodi quinquennio, absque eo quod deinceps trahatur in consequentiam; quas

¹ Male ed. Main. legit *regni* (R. T.).

solutiones dabunt et facient suis sumptibus in capitulis cuiusvis dioecesis reddituum decimalium et primitivium, quas habebunt, quia super istis, et non super ullis aliis redditibus ecclesiasticis, debent repartiri et recuperari quomodolibet dictorum quinque annorum dicti ducenti et quinquaginta mille ducati; et ex nunc remaneant obligatae, prout obligant capitula generaliter, et debeant se obligare in particulari pro solutionibus, quarum remanent debitores pro quinquennio ipsi Philippo regi III, ut praefertur, prorogato, iuxta repartitionem, quae est ut sequitur:

Distributio summorum a capitulis solvendarum.

Capitulum ecclesiae Toletanae pro se et suâ dioecesi solvet summam quatuordecim millionum, ac septingentorum et decem millium nongentorum et triginta morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Hispalensis, pro se et suâ dioecesi, novem millionum, sexcentorum et sexaginta quinque millium, et trecentorum et triginta octo morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Salamantinae, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, ducentorum et nonaginta sex millium, duodecim morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Zamorensis, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, septuaginta et novem millium ducentorum, et quinquaginta septem morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Seguntinae, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, sexcentorum et quadraginta trium millium, centum et quadraginta septem morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Conchensis, pro se et suâ dioecesi, quatuor millionum, sexaginta et duorum mille, quingentorum et octuaginta et unius morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Cartaginensis, pro se et suâ dioecesi, unius millionis, quingentorum et octuaginta et quatuor mille, ducentorum et quadraginta septem morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Oriolensis, pro se et suâ dioecesi, quadringentorum ac quadraginta millium, trecentorum et nonaginta septem morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Cordubensis, pro se et suâ dioecesi, trium millionum, quadringentorum et quinquaginta duorum mille, centum et octuaginta ac quinque morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Pacensis, pro se et suâ dioecesi, unius millionis, sexcentorum et novem millium, nongentorum et decem morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Cauriensis, pro se et suâ dioecesi, unius millionis, quingentorum ac nonaginta novem mille, ducentorum et quatuordecim morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Placentinae, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, trecentorum et novem millium, septingentorum ac viginti et unius morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Giennensis, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, ducentorum et nonaginta quatuor millium, quadringentorum et sexaginta octo morapetinarum;

Capitulum ecclesiae sancti Iacobi, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, septingentorum et undecim millium, ducentorum et quingaginta octo morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Burgensis, pro se et suâ dioecesi, quinque millionum, centum et triginta duo millium, quingentorum et sex morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Legionensis, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, nuncupatorum¹, ducentorum et octuaginta sex millium, et quinquaginta novem morapetinarum;

Capitulum ecclesiae Ovetensis, pro se et suâ dioecesi, unius millionis, quadraginta duorum millium, octingentorum et viginti sex morapetinarum;

¹ Vide an praeter rem sit vox *nuncupatorum* (R. T.).

Capitulum ecclesiarum Calaguritanae et Calcialensis, pro se suisque dioecesis, duorum millionum, octingentorum et trium millium, centum et sexaginta quatuor morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Astoricensis, pro se et suâ dioecesi, unius millionis, ducentorum et sexaginta millium, et sexaginta et octo morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Abulensis, pro se ac suâ dioecesi, trium millionum, quinquaginta duorum millium, et quadraginta sex morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Segobiensis, pro se et suâ dioecesi, duorum millionum, ducentorum et quadraginta septem millium, trecentorum nonaginta et unius morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Oxomensis, pro se ac suâ dioecesi, duorum millionum, ducentorum et duorum millium, ducentorum et nonaginta novem morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Auriensis, pro se et suâ dioecesi, unius millionis, centum ac quinquaginta quatuor millium, centum decem et octo morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Lucensis, pro se et suâ dioecesi, quadringentorum decem et sex millium, et septuaginta duorum morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Mindoniensis, pro se et suâ dioecesi, ducentorum et nonaginta trium millium, septingentorum et quadraginta morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Tudensis, pro se ac suâ dioecesi, quingentorum millium, nongentorum et quinque morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Palentinae, pro se et suâ dioecesi, trium millionum, sexcentorum et quinquaginta millium, sexcentorum et nonaginta et unius morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Vallisoletanae, pro se ac suâ dioecesi, unius millionis, sexcentorum et tredecim millium, et nonaginta duorum morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Civitatensis, pro se ac suâ dioecesi, septingentorum et quatuordecim millium, et quadraginta sex morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Guadicensis, pro se et suâ dioecesi, sexcentorum et sexaginta septem millium, et quinquaginta novem morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Granatensis, pro se et suâ dioecesi, unius millionis, quadringentorum nonaginta et octo millium, nongentorum ac quinquaginta septem morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Malacitanac, pro se ac suâ dioecesi, unius millionis, trecentorum et nonaginta septem millium, trecentorum et quinquaginta sex morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Guadixensis, pro se ac suâ dioecesi, trecentorum et viginti quatuor millium, centum et octuaginta octo morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Almeriensis, pro se ac suâ dioecesi, trecentorum et viginti sex millium, septingentorum et quinquaginta et unius morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Pampilonensis, pro se ac suâ dioecesi, unius millionis, quadringentorum et septuaginta duorum millium, centum ac quinquaginta ac quinque morapetitorum;

Capitulum ecclesiae Canariensis, pro se et eius dioecesi, quingentorum decem et octo millium, sexcentorum et duorum morapetitorum;

Abbatia de Alfaro, octuaginta novem millium, quingentorum et octuaginta septem morapetitorum;

Abbatia de Agreda, centum et quinquaginta sex millium, septingentorum et octuaginta morapetitorum;

Vicaria de Alva de Liste, centum et septuaginta novem millium, centum et septuaginta septem morapetitorum;

Vicaria de Huescar, centum et triginta

trium millium, octingentorum, quadraginta unius morapetitorum;

Abbatia de Baza, centum et quinquaginta octo millium, centum viginti et unius morapetitorum;

Milites militiae S. Iacobi, duorum millionum, noningentorum et undecim millium, sexcentorum ac triginta quatuor morapetitorum;

Milites militiae de Calatrava, duorum millionum, centum et octuaginta trium millium, septingentorum et vigintiquatuor morapetitorum;

Milites militiae de Alcantara, unius millionis, noningentorum et trium millium, septingentorum et septuaginta morapetitorum;

Alii concordiae articuli. Insuper, quod aliquis de comprehensis, in praedictâ concessione et prorogatione, cuiusvis dignitatis et praecminentiae, ordinis et religionis existat, non eximeretur¹, neque exemptus fuisse censebitur a solutione ratae illum tangentis dictorum ducentorum et quinquaginta millium ducatorum quolibet anno dictis quinque annis durantibus; et quod, si per nos aut dictum Philippum regem aliquis exemptus esset aut eximeretur, ex dictis personis vel militibus, ordinibus, aut quavis aliâ dignitate fulgentibus, sic comprehensus in dictâ concessione et prorogatione, idem Philippus rex fieri mandat desuper iustam refectionem, recipiendo ab ipsis ecclesiis ad suum computum, defalcando ex dictis ducentis et quinquaginta mille ducatis ratam tales personas vel milites tangentem:

Rursus, quod quaelibet personae cuiuscumque dignitatis et qualitatis existant, quae percipiunt et percipient pensiones, comprehendi debeant, ad effectum contribuendi ad instar aliorum reddituum decimalium, in divisione huiusmodi ducentorum et quinquaginta millium ducatorum, non obstante quacumque clausulâ,

exemptione, praerogativâ, aut donatione et obligatione, etiam in formâ camerae et in sui favorem factis:

Quodque decimae et tertiae, quas idem Philippus rex habet, etiam quocumque modo possidet, vel aliâs vendidit aut impignoravit cum evictione et immunitate ac declaratione quod sint et esse debeant liberae a divisione et subsidio et qualibet aliâ impositione apostolicâ, remanere debeant liberae et salvae a repartitione dictorum ducentorum et quinquaginta millium ducatorum, absque eo quod hac de causâ vel aliquâ aliâ, nisi ex contentis in praesenti concordia, aliquid minuatur in summâ ducentorum et quinquaginta millium ducatorum huiusmodi;

Reliquae vero tertiae, decimae et aliae¹ primitiae per quascumque ecclesias, collegia, universitates, monasteria et quascumque personas possessae et perceptae, quocumque titulo, iure, consuetudine seu privilegio fuerint, remaneant comprehensae, et contribuere debeant in dictâ divisione ducentorum et quinquaginta millium ducatorum huiusmodi:

Insuper, quod dictus Philippus rex recipere debeat et recipiat ad computum omne id quod tanget et fuerit iuste distributum mensis archiepiscopalibus et episcopalibus dictorum regnorum Castellae et Legionis, eâdem sede vacante, intuitu dictorum ducentorum et quinquaginta millium ducatorum:

Quodque idem Philippus rex debeat mandare, dari quascumque cedulas ac mandata solita et necessaria ad effectum, ut brachium seculare det et praestet favorem et auxilium ad executionem et exactiorem dictae divisionis praedictorum ducentorum et quinquaginta millium ducatorum et expensarum desuper faciendarum, et ut negotia praesentem concordiam tangentia non ducantur seu trahantur in

¹ Aptius in loc. parall. cit. leg. *eximeretur* (R.T.).

¹ Edit. Main. legit *alia* (R.T.).

audientias regias per vim, neque in illis se intromittant:

Quodque lites competentiarum, quae causabuntur super solutione subsidii, ut praefertur, prorogati, non possint trahi, neque trahantur ad aulam competentiarum, neque ad concilium, neque ad aliud tribunal, nisi ad infrascriptos exequutores et commissarios, et quod ab eis videantur et determinentur, alioquin praesens concordia nulla sit:

Quodque pro iudicibus, commissariis apostolicis et exequutoribus generalibus dictae concessionis et prorogationis dentur et debeant dari provisiones et subdelegationes iudicum, et omnia recapita necessaria pro solutione subsidii prorogati huiusmodi, et expensarum: quodque ea, quae debentur capitulo seu dignitati vel canonico, possint recuperari per iudices subdelegatos, etiamsi aliquam in hoc experiantur difficultatem, dummodo tamen huiusmodi debitum sit de fructibus seu redditibus¹, quod debet et solvit subsidium, neque excedat quantitatem, quae unicuique fuerit repartita, et alias, prout continetur in institutionibus, ac provisionibus et scripturis circa illud datis:

Quodque per pragmaticam a dicto Philippo rege de anno MDCXXII publicatam, inter alia prohibentem, ne in scripturis concessionum, sive arrendamentorum, reddituum et debitorum submissiones iustitiis, neque salaria personis, quae illas exequuntur, poni possint, non intelligatur prohibitas fuisse dictas submissiones et salaria in redditibus ecclesiasticis, de quibus solvitur subsidium et excusatum, sed in scripturis dictorum reddituum ecclesiasticorum, super quibus impositae sunt gratiae huiusmodi, possint poni submissiones et salaria iisdem prorsus modo et forma, quibus fieri consueverat, antequam pragmatica huiusmodi promulgaretur, alio-

¹ Forsan deest illius (R. T.).

quin praesens concordia similiter nulla sit eo ipso:

Praeterea, ut pro parte dictorum Philippi regis et status ecclesiastici praedictorum regnorum supplicetur nobis, quod concederemus Breve, quo confirmaremus et approbaremus dictam concordiam, quam teneantur adimplere omnes ecclesiae dictorum regnorum, tam illae quarum procuratores ibi aderant, quae maximam partem constituunt, quam illae quae procuratores non habebant, si quae non se subscripserunt:

Rursus, quod iudices commissarii apostolici exequutores generales dictae concessionis et prorogationis dent et dare debeant provisiones et subdelegationes iudicum subdelegatorum, et quod dicti subdelegati sint de capitulis, dignitatibus et canonicis, et non alii, ut moris est pro dicta recuperatione; et quoties ad dictum commissarium generalem fuerit appellatum per viam gravaminis quo aliquis se laesum praetendat ex dicta divisione et repartitione, si desuper aliquid ordinaverit, nihilominus iterum non suspendet solutionem, neque impediet subdelegans¹, exequutionem exactionis et desuper omnibus iustitiam administrent: et alias prout in publico desuper a dilecto filio Ioanne de Talavera, scriba regio et publico notario, sub die XXII mensis iunii anni proxime praeteriti confecto instrumento plenius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem tam Philippus rex quam capitula et status ecclesiastici regnorum Castellae et Legionis huiusmodi cupiant concordiam praedictam pro illius maiori validitate apostolicae confirmationis robore communiri, nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

¹ Potius: neque impediet quominus subdelegati (R. T.).

Rex et capitula eam petunt confirmari.

Confirmat Urbanus.

§ 3. Nos, qui honestis regis et capitulorum praedictorum votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, eundem Philippum regem et singulares personas capitulorum huiusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praemissorum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, necnon concordiae et instrumenti praedictorum veriores tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, concordiam huiusmodi, et inde sequuta quaecumque, etiamsi ad exactionem pecuniarum in eadem concordia contentarum, etiam ante huiusmodi nostram confirmationem, in totum vel in partem sit processum, apostolica auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus; illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus; supplentes omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem; eaque, ac tam quoad capitula, quae nullo modo praesenti concordiae et distributioni interfuerint, nec illis consenserunt, etiamsi S. R. E. cardinales fuerint ecclesias et alia beneficia possidentes, necnon decimas, primitias et alios fructus in dicta concordia expressos exigentes, valida et efficacia esse, ac per eos omnes inviolabiliter observari debere, illosque ad illorum omnium observationem et solutionem omnibus viis ac iuris et facti remediis cogi et compelli posse et debere decernimus.

Contrahentes censuras, quatenus opus sit, absolvit.

§ 4. Absolventes etiam, si opus fuerit, tam ipsum Philippum regem quam quoscumque eius ministros, necnon quascumque ecclesiasticas tam seculares quam regulares personas, a quibusvis censuris et poenis, si quas propter praemissa quomo-

dolibet incurrerint, etiam si in irregularitatem aliquam inciderint, ac missas et alia divina officia interim, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, super qua irregularitate huiusmodi per eos forsitan quomodolibet incursa harum serie dispensamus, nec propterea fructus ecclesiarum et honorum obtentorum suos non fecisse dici aut censi posse declaramus, ac ab eis omnem¹ inhabilitatis maculam, sive notam, si quam propter praemissa quomodolibet incurrerint, abolemus, eosque in pristinum et eum, in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum, in omnibus et per omnia, restituimus, reponimus et plenarie reintegramus, ac restitutos, repositos et plenarie reintegratos per praesentes nunciamus.

§ 5. Ceterum ad obviandum litibus et controversiis, quae inter personas ecclesiasticas oriri possent, harum serie declaramus, ad contributionem solutionum, huiusmodi concordiae vigore faciendarum, monasteria et alia loca pia quocumque respectu etiam eorundem bonorum, quae vulgo dicuntur *de labranza et crianza*, quae vix pro usu et victu personarum eorundem monasteriorum et praedictorum locorum inserviunt, teneri et obligatos fore.

§ 6. Sicque in praemissis omnibus et singulis, per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam sacri palatii apostolici auditores et eiusdem S. R. E. cardinales, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 7. Et nihilominus venerabili fratri moderno, et dilectis filiis² nostro et apostolicae Sedis apud eundem Philippum regem nunc et pro tempore existenti nuncio et commissario generali cruciatae in regnis praedictis, per praesentes committimus et man-

¹ Edit. Main. legit *omnes* (R. T.).

² Edit. Main. legit *fili* (R. T.).

Ad solutionem quocumque pia loca tenentur declarari.

Clausulae.

Exequutorum designatio.

damus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dicti Philippi regis et singularum personarum praedictarum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ad executionem eorum omnium, quae in dicta concordia continentur, procedant, etiam per eos, ad quos spectat, eadem observari curent et faciant, necnon eisdem nuntio et commissario generali iniungimus, quod, ubi et quoties super repartitione et aliis in dicta concordia contentis aliquas differentias exortas fuisse compererint, illas absque retardatione solutionis iuxta repartitionem iam factam et faciendam iudicio eorum aequabiliter componant compositione, et terminent iustitiam partibus ministrando. Nos enim eisdem tam praemissa peragendi, quam quidquid super praemissis statuerint omni et quacumque appellatione remotâ executioni debitae demandandi, necnon contradictores quoslibet et rebelles per opportuna iuris et facti remedia, ac demum per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, appellatione postpositâ compe- scendi¹, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, plenam et liberam facultatem concedimus.

¹ Derogatio contrariorum.

§ 8. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ et in concilio generali editâ de duabus dictis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, legibus etiam municipalibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibus-

¹ Male ed Main. legit *compe-scendo* et postea *aggravando... invocando* (R. T.).

cumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, ac de apostolica potestatis plenitudine, ac aliâs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; necnon omnibus illis, quae in dicta concessione primae decimae huiusmodi expressum est non obstare, seu si aliquibus communiter vel divisim ab eâdem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 9. Ceterum eosdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales tantum, quibus pensiones annuae super fructibus ecclesiarum cathedralium aut metropolitanarum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum reservatae¹, seu ipsi fructus, vel eorum pars loco pensionum reservati reperiuntur, a praemissâ contributione, quoad ipsas pensiones et reservationes fructuum, volumus exemptos esse;

§ 10. Quodque praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius publici notarii subscriptis, sigilloque personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maior-
¹ Ed. Main. legit *reservata* (R. T.).

Cardinales a conventâ solutione exempti.

Fides danda transumptis.

rem, sub annulo Piscatoris, die XXIII iunii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 23 iunii 1625, pontif. an. II.

CXLVII.

Indultum pro fratribus S. Francisci de Observantiâ in partibus Indiarum Occidentalium existentibus, quod de suorum superiorum licentiâ a quocumque catholico antistite, de consensu Dioecesani, ad omnes etiam presbyteratus ordines extra tempora et non servatis interstitiis promoveri possint¹.

Urbanus Papa VIII.

ad perpetuam rei memoriam.

Causae concedendi indulti.

§ 1. Cum, sicut dilectus filius commissarius in Romanâ curiâ generalis fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantiâ nuncupatorum nobis exponi fecit, eiusdem Ordinis S. Francisci professores, in Indiarum occidentalium partibus commorantes, assiduâ in sacramentorum ecclesiasticorum administratione, continuisque verbi Dei praedicationibus et aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vineâ Domini fructus inibi afferant; et propterea, quo ipsi fratres dicti Ordinis S. Francisci in dictis partibus commorantes in piorum operum huiusmodi exercitio utiliis et melius continuare valeant, eisdem fratribus per nos desuper indulgeri summopere desideret:

Indultum de quo in rubrica.

§ 2. Nos, eiusdem commissarii generalis votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, ipsumque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ac domorum seu conventuum Ordinis fratrum S. Francisci in eisdem partibus existentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine,

¹ De his fratribus vide Const. xxvi (in n. ed. xxvii) Leonis X, *Ite et vos*, tom. V, pag. 692.

quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eiusdem commissarii generalis nomine super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis eiusdem Ordinis S. Francisci in partibus Indiarum occidentalium huiusmodi tantum existentibus expresse professis, ut de superiorum suorum licentiâ a quocumque, quem maluerint, catholico antistite gratiam et concessionem¹ Apostolicae Sedis habente in propriâ dioecesis residente, vel in alienâ de Dioecesani loci consensu pontificalia exercente, per eos eligendo, ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines extra tempora ad id a iure statuta, ac interstitiis a sacro Concilio Tridentino designatis minime servatis, annique circulo non expectato, etiam si in unoquoque ex dictis sacris ordinibus susceptis, antequam ad alium promoveantur, se minime exercuerint, dummodo tamen ad id idonei reperiuntur, et servatis aliâs servandis, promoveri, et promoti in in illis etiam in altaris ministerio ministrare libere et licite possint et valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus ac facultatem impartimur.

§ 3. Non obstantibus felicis recordationis Gregorii XIII et Gregorii XIV Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

¹ Forsan legendum *communione* (R. T.).

Derogatio ob-
stantium.

Transumptis
danda fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx iunii MDCCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 iunii 1625, pontif. anno II.

CXLVIII.

Confirmatio decreti capituli generalis fratrum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis captivorum, quo statuitur, ad solum deffinitorium spectare nominationem religiosorum ad faciendam redemptionem; cavetur autem, ne bona ad hunc effectum donata, aliis religiosis, quam ut praefertur nominatis, tradantur¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Dominici gregis cura, humilitati nostrae, meritis licet insufficientibus, per ineffabilem divinae sapientiae providentiam commissa, ac paterna erga omnes christifideles charitas et continua de illorum salute sollicitudo iugiter postulat, ut, inter gravissimas, multiplicesque apostolicae servitutis curas, eam peculiari sollicitudine amplectamur, qua, non solum eorumdem christifidelium in miserâ servitute et captivitate per impium turcarum tyrannum et alios catholicae fidei hostes detentorum redemptioni, sed etiam salubri piarum hominum congregationum ad hunc effectum provide, sancteque institutarum gubernio atque directioni opportunioribus in dies rationibus consulitur: unde ea, quae propterea praesertim in generalibus earumdem congregationum capitulis facta fuisse dicuntur, ut firma et illibata perpetuo remaneant, libenter, cum a nobis petitur, apostolicae confirmationis robore communicamus, aliâsque statuimus et ordinamus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Decretum capituli generalis, quo statuitur no-

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis con-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

gregationis fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis captivorum in regnis Hispaniarum, quod, licet regularibus eiusdem congregationis institutis apostolicâ auctoritate confirmatis, sive constitutionibus apostolicis desuper emanatis, inter alia caveatur expresse, ut pro redimendis captivis huiusmodi tertia pars omnium bonorum, regularibus dictae congregationis domibus et locis pro eleemosynâ seu quocumque alio modo concessorum et assignatorum, ac de cetero concedendorum et assignandorum, ac aliâs ad domos et loca huiusmodi licite spectantium et pertinentium, a domibus et locis separetur, illaque in redemptionem eorumdem captivorum totaliter convertatur; nihilominus eiusdem congregationis fratres, ut redemptio ipsa maiori cum fructu fiat, et ad pium opus huiusmodi dictae congregationis professores eâ prudentiâ, integritate et doctrinâ eligantur, qui non solum eosdem captivos redimant, sed cum eis permanendo velint et possint illos in unitate fidei confovere, illisque sacramenta ecclesiastica administrare, in generali eiusdem congregationis capitulo decreverunt, ut de cetero deffinitorium generale dictae congregationis, et non aliis praelatus, religiosos ad pium redemptionis huiusmodi opus exequendum, et bona separata, ut praefertur, ad effectum praedictum administranda, nominare debeat, prout in decreto desuper facto plenius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, procurator praedictus plurimum cupiat, decretum huiusmodi, quo firmius observetur, nunnulisque inconvenientibus obvietur, apostolicae confirmationis patrocinio communiri, aliâsque desuper opportune provideri:

§ 3. Nos, dictum procuratorem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis,

minationem religiosorum pro redemptione faciendâ ad solum deffinitorium generale pertinere.

Quod confirmari petitur.

Confirmat Urbanus.

suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus ipsius procuratoris totius congregationis praedictae nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, decretum praedictum apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Qui etiam cavet, ne alia bona redemptioni assignata tradantur.

§ 4. Ac insuper, sub suspensionis officii ac vocis activae et passivae¹ ad sexennium duraturis poenis, interdicimus et prohibemus, ne aliquis, quacumque superioritate fulgeat, bona separata ac segregata a domibus et locis regularibus dictae congregationis iuxta formam dictorum statutorum, seu constitutionum apostolicarum, ut praefertur, ac pro pio redemptionis huiusmodi opere concessa, seu eleemosynas ab aliis personis ad redemptionem huiusmodi donata et assignata, ac donanda et assignanda, aliis religiosis, praeterquam per praedictum deffinitorium generale ad pium opus redemptionis huiusmodi exequendum nominandis, qui per se ipsos, absque consortio alterius cuiuscumque, pio huiusmodi operi incumbant, tradat seu tradi faciat.

Clausulae.

§ 5. Decernentes decretum praedictum, necnon praesentes litteras, omniaque et singula in illis contenta semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac in praedictâ congre-

¹ Forsan addendum privationis (n. r.).

Bull. Rom. — Vol. XIII.

gatione a modernis et pro tempore existentibus illius ministro generali, ac aliis superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ceterisque, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, firmiter et inviolabiliter observari et adimpleri, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Et nihilominus venerabili fratri Julio episcopo Gravinensi moderno et pro tempore existenti nostro et Apostolicae Sedis in dictis regnis nuntio per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dictae Congregationis fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque¹ in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat, auctoritate nostrâ, praemissa omnia et singula, ab omnibus supradictis inviolabiliter observari; contradictores quoslibet et rebelles, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliâsque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, praedictis et quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet conces-

¹ Aptius legeretur eique (n. r.).

Nuncio Hispaniarum huiusmodi decretorum executionem committit.

Contraria tollit.

sis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
danda fides.

§ 8. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v iulii MDCXXV pontificatus nostri anno II.

Dat. die 5 iulii 1625, pontif. anno II.

CXLIX.

Confirmatio nonnullorum decretorum pro reformatione fratrum Ordinis Minorum Conventualium in regno Poloniae¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.**

Exordium.

Quae ad restituendos in pristinum decorem et dignitatem Ordines regulares in Ecclesia Dei a sanctis patribus institutos, et, ubi collapsa est, in eis disciplinae regularis observantiam modis congruis instaurandam, per eorumdem Ordinum regularium superiores pie ac provide sancita sunt, ut firma perpetuo et illibata persistant, libenter, cum a nobis petitur, apostolicae confirmationis patrocinio roboramus, prout pia catholicorum regum vota id exposcunt, et, nos, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Pro reformatione fratrum conventualium in Polonia sequentia decreta fuerunt edita:

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Sigismundus Poloniae et Sveciae rex illustris, ac dilecti filii Felix a Cascia fratrum Or-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

dinis Minorum sancti Francisci Conventualium nuncupatorum minister generalis, necnon Adrianus Brakowiz eorumdem fratrum in regno Poloniae commissarius generalis destinatus, quod pro reformatione fratrum dicti Ordinis in praedicto regno existentium infrascripta capitula, sive decreta edita fuerunt, tenoris subsequentis, videlicet:

I. Constituatur commissarius provinciae Poloniae magister Adrianus cum omnimoda facultate immediate a patre reverendissimo dependens, qui possessione adeptus in provincia, quamprimum reformetur eadem reformatione, ut possit verbo et exemplo alios fratres ad reformationem inducere.

II. Curet, ut reformati in custodia Gnesnensi manu teneantur et propagentur, et observent constitutiones sibi concessas a Gregorio XV prout in Brevis, quod incipit *Gregorius Papa XV, ad perpetuam rei memoriam. Militantis Ecclesiae regimen¹*; dimissis tamen sandalis, et ampliato aliquantisper caputio, et amoto commissario particulari: cum haec ad divisionem religionis tendant.

III. Curet et teneatur commissarius, ut quamprimum reformetur conventus Cracoviensis, ibique constituat guardianum et familiam reformatam. Deinde reliqui conventus custodiae Cracoviensis eadem supradicta reformatione reformentur.

IV. Diligenter suadeat aliis fratribus illius provinciae hanc vitam exactam reformatam assumere: qui voluerint, benedicti sint a Domino; qui vero noluerint, non sint adstricti: teneantur tamen ad observationem constitutionum religionis, et collocentur in conventibus commissario sibi benevisis: contradictores vero et huic vitae reformatae adversantes e provincia expellantur.

V. Commissarius quamprimum congregationem provinciae celebrabit pro ele-

¹ Huiusmodi in *Bullario* non est (R. T.).

ctione Clianorum¹ et aliorum officialium provinciae; qui, quoad fieri poterit, sint omnes ex reformatis.

VI. Celebretur capitulum provinciale pro electione provincialis et officialium provinciae loco et tempore commissario benevisis: in quo reformati vocem habeant activam et passivam ad provincialatum, etiamsi non sint magistri et baccalarei in theologia, dummodo impedimentum canonicum non habeant.

VII. Novitii, qui recipiendi sunt in eadem provincia, recipiantur a fratribus reformatis et in conventibus reformatis, et non in aliis, neque ab aliis.

VIII. Secretarius commissarii sit unus ex reformatis, de cuius consilio peraget ea quae sunt peragenda, alioquin actiones irritae sint.

IX. Pro executione supradictorum illustrissimus episcopus Cracoviensis facultatem habeat supra capita et membra, ita ut possit, adhibitis iuris et facti remediis, fratres compellere pro dictorum et singulorum omnium executione et observatione; et pro observantia procuretur Breve a Sanctissimo, ut, non obstantibus quibuscumque constitutionibus apostolicis vel religionis in contrarium facientibus, praefata locum habeant in perpetuum. Fr. Felix de Cassia, minister generalis approbat. Ego M. Adrianus Brakowicz, Polonus, accepto. Ego Fr. Adamus Sicchowiz, diffinitor provinciae Poloniae, accepto. Ego Fr. Thomas Rostinshi, guardianus Oremensis, accepto.

Quae confirmari petitur.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, tam Felix minister quam Adrianus commissarius generalis praedicti plurimum cupiant capitula seu decreta praedicta pro firmiori illorum validitate et subsistentia apostolicae nostrae confirmationis robore communiri:

Confirmat Pontifex.

§ 3. Nos, pio Felicis et Adriani praedictorum desiderio in praemissis annuere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus etiam dictorum Sigismundi regis illorum¹ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, capitula seu decreta huiusmodi, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus: illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiacimus; ac omnes et singulos tam iuris quam facti et quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 4. Decernentes capitula seu decreta huiusmodi a fratribus Ordinis et regni praedictorum perpetuo observari; sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditoribus, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Clausalas

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii iulii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 18 iulii 1625, pontif. anno II.

CL.

Mandatum praesidi Romandiolae de capienda possessione ducatus Urbini evaniente ducis obitu, cum facultatibus necessariis et opportunis².

¹ Forsan corrigendum dicti... et illorum (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brevium.

Dilecto filio moderno et pro tempore existenti provinciae nostrae Romandiolae et exarcatu Ravennae praesidi,

Urbanus Papa VIII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

Creditum humilitati nostrae, nullo licet meritorum suffragio, per abundantiam divinae gratiae apostolatus officij continuâ sollicitudine nos admonet, ut in iis praecipuas pastoralis vigilantiae partes intendamus, per quae nostrae et huius Sanctae Sedis Apostolicae ditionis temporales iura conserventur, ~~se~~ quae muneris villicationis nostrae sunt, praetermissis a districto iudice argui possimus.

Mandatum de quo in rubrica.

§ 1. Hinc est quod nos, de tuâ singulari fide, doctrinâ, necnon diu spectatâ in gravissimis rebus gerendis prudentiâ atque integritate plurimum in Domino confisi, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tibi, ut casu aperitionis et devolutionis ad nos et Romanam Ecclesiam, Sedemque et Cameram Apostolicam feudi ducatus Urbini, necnon civitatum Senogalliensis et Pisauensis ac Status Montis Feretrani, aliorumque dominiorum, civitatum, oppidorum, terrarum, fortalitorum et locorum quorumcumque, etiam speciali notâ et expressione dignorum, ac sub Statu dicti ducatus Urbini ad praesens quomodolibet comprehensorum, seu per ipsum ducem quomodolibet possessorum, quandoque et quomodocumque eveniente sive succedente, ipse per te, vel alium, seu alios, secundum rei et casus exigentiam, et aliâs, prout occasio, rerumque, et temporum qualitas exegerit, corporalem, realem et actuaalem possessionem civitatis Pisauensis praedictae, necnon oppidi civitatis forsân nuncupati S. Lei, seu S. Leonis, eorumque territoriorum, districtuum, iurisdictionum, fortalitorum,

sive propugnaculorum, membrorum, pertinentiarum, et iurium quorumcumque, nostro, Ecclesiae, Sedis, et camerae praedictarum nomine, amotis et expulsis exinde quibusvis detentoribus, sive occupatoribus, apprehendere et apprehensam retinere; necnon a communitate et universitatibus, gubernatoribus, praetoribus, locumtenentibus, magistratibus, capitaneis, colonnellis, castellanis, et aliis quocumque nomine et quacumque dignitate fungentibus officialibus civitatis et oppidi praedictorum, eorumque territoriorum, districtuum, iurisdictionum et aliorum, homagia et fidelitatis iuramenta recipere; et alios quoscumque actus possessorios exercere, ac in civitate, districtibus, territorio, et aliis praedictis quacumque iurisdictionem civilem et mixtam exercere; modum et statum officiorum, magistratuum, tam optimatum, quam populi, et gubernii temporalis, necnon custodiae, et militiarum, praesidiorumque civitatis, oppidi, aliorumque praedictorum, prout tibi videbitur, immutare, renovare, ac de novo deputare; necnon signa et contrasigna propugnaculorum seu fortalitorum huiusmodi tibi tradi facere et mutare, vel alia nova tradere vel consignare, ad formamque et methodum regiminis et gubernii aliarum provinciarum, terrarum et locorum Status nostri Ecclesiastici redigere; quaecumque statuta, ordinationes et constitutiones circa praemissa, et alia quaecumque, quae magis expedire iudicaveris, condere, publicare et observari facere; necnon, si opus fuerit, quoscumque milites conscribere, et, quae pro commeatu et apparatu necessaria fuerint, undique perquirere et comparare; quaecumque armorum, et belli negocia tractare; congressus militum generales vel particulares, prout res et occasio similiter postulaverit, ordinare et imperare; quaecumque expensas, quae in praemissis,

et eorum occasione necessariae erunt, nostris et camerae apostolicae praedictae sumptibus facere; et ut huiusmodi expensas facilius facere possis, quascumque pecuniarum summas ad nos et eandem cameram spectantes a quibuscumque thesaurariis, datariis, exactoribus, collectoribus, appaltatoribus, officialibus et ministris quibuscumque debitas, necnon etiam a gubernatoribus, praetoribus et locumtenentibus provinciarum, civitatum et locorum quorumcumque Status nostri Ecclesiastici, ac depositariis et exactoribus poenarum et maleficiorum, nostro et dictae camerae apostolicae nomine exigere et recipere, ac ipsos solventes de exactis quietare, ac etiam redditus communitatum et universitatum, ac civitatum, terrarum et locorum eiusdem Status recipere, et ex ipsis camerae, communitatumque et universitatum redditibus, sumptus huiusmodi facere.

Cum facultatis ad id necessarius et opportunus.

§ 2. Ut vero omnia et singula, quae ad praemissa pertinent, summâ ut decet auctoritate praecipiantur, et pari celeritate debitaee executioni demandentur, omnibus et singulis archiepiscopis, episcopis, et aliis locorum Ordinariis, necnon praesidentibus, gubernatoribus, praefectis, eorum locumtenentibus, praetoribus, et aliis quocumque nomine nuncupatis officialibus et ministris, quavis potestate, auctoritate, et privilegio suffultis, et quibuscumque, etiam a nobis et Apostolica Sede seu camerâ apostolicâ immediate deputationem habentibus, seu dependentibus, necnon baronibus, domicellis, comitibus, aliisque, etiam ducali, marchionali, vel aliâ dignitate insignitis, communitatibusque, universitatibus et hominibus quarumvis provinciarum, civitatum, terrarum et locorum nobis et S. R. E. mediate vel immediate subiectorum, omnia et quaecumque occasione praemissorum, quae tibi necessaria et opportuna visa fuerint, ac toties,

1 Heic lege ut omnibus (R. T.).

quoties volueris, iniungendi, mandandi, iubendi et imperandi; omnes vero et singulos barones, domicellos, comites, aliosque ducali, marchionali, vel aliâ dignitate praeditos, et quaslibet alias singulares personas, etiam ecclesiasticas, tam seculares quam quorumvis ordinum, seu militiarum, etiam sancti Ioannis Hierosolymitani, regulares, si quae tuis mandatis, iussis et monitionibus obtemperare recusaverint, aut illis quoquo modo contradixerint, vel se se opposuerint, tamquam nostris, et apostolicis mandatis, iussis, et monitionibus parere recusantes, illisque contradicentes, ac se opposcentes, nostros et S. R. E. ac Sedis Apostolicae rebelles declarare et publicare; ac contra illos summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figurâ iudicii, manu regia, nullo iuris ordine servato, nec aliquo formato processu, more militari, ac iure belli, ad privationem officiorum, feudorum, et honorum quorumcumque, etiam allodialium, per eos in quibuscumque locis possessorum, seu quovis modo obtentorum respective, omni et quacumque appellatione et recursu postpositis, procedere; et, ubi iustitia exegerit, et ordo dictaverit rationis, seu cum ita expedire iudicaveris, eosdem contradictores et rebelles quacumque pecuniariâ, vel corporali, ac etiam ultimi supplicii poenâ affici facere; ac generaliter omnia et singula ad statum, gubernium, regimen, et administrationem civitatis, oppidi, territoriorum, districtuum, aliorumque praedictorum, necnon arcium, fortalitorum custodiam, populorumque pacem et quietem, ac annonae abundantiam spectantia, et tam gratiam quam iustitiam concernentia, etsi talia sint vel fuerint, quae sub generali verborum significatione non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, et speciali notâ digna essent, specialemque, specificam et expressam re-

1 Lege iniungas, mandes, iubeas et imperes (R. T.).

quirerent mentionem, dicere, gerere et exequi libere et licite possis et valeas, plenam, liberam, absolutam et omnimodam facultatem, potestatem et auctoritatem, tenore praesentium, tribuimus et impartimur, et cum hoc, ut de per te vigore praesentium faciendis, dicendis, gerendis, exercendis et exequendis nemini, praeterquam soli Deo, rationem reddere tenearis.

Constitutiva
facultas alius
etiam concessa.

§ 3. Quia vero venerabili fratri Paulo Emilio archiepiscopo Urbinatensi, necnon dilectis filiis magistris Fabritio Verospio cappellano nostro, et causarum palatii apostolici auditori civitatis Perusinae, eiusque comitatus et districtus, provinciaeque nostrarum Umbriae, ac Diomedii Varesio in utraque signaturâ nostrâ referendario provinciae etiam nostrae Marchiae Anconitanae gubernatoribus respective similem facultatem per nostras in huiusmodi formâ Brevis nuper expeditas litteras concessimus; volumus, et earumdem tenore praecipimus, ut, qui prius ex vobis possessionem ingressus fuerit, iurisdictionem et alia civilia praedicta exercere et exequi possit et debeat, et si quid unus ex vobis incoeperit, nec ob impedimenta, seu aliâs absolverit, aut perficere non potuerit, alter prosequi, et debitae executioni demandare valeat.

Mandatum de
parendo.

§ 4. Mandantes propterea eisdem archiepiscopis, episcopis, et aliis locorum Ordinariis sub interdicto ingressus ecclesiae, ac suspensionis a divinis, et tam iis, quam quibuscumque gubernatoribus, locumtenentibus, praetoribus, necnon thesaurariis, datariis, exactoribus, collectoribus, appaltatoribus, ac aliis officialibus, et ministris quibuscumque Sedis et camerae praedictae in Statu nostro Ecclesiastico existentibus, baronibus quoque, domicellis, ducibus, marchionibus, necnon communitatibus, universitatibus, et hominibus quibuscumque, ac etiam ecclesiasticis secularibus et regularibus personis praedictis,

demumque universis et singulis subditis nostris immediatis et mediatis, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, necnon rebellionis, ac excommunicationis latae sententiae, poenis, ut tibi in omnibus et per omnia, quacumque excusatione, tergiversatione, et impedimento remotis, prompte pareant, obediant et assistant, tuaque monita, iussa et mandata, eâ, qua decet, obedientiâ et fide exequantur et adimpleant; alioquin sententiam, sive poenam, quam tuleris in rebelles, ratam habebimus, et faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

§ 5. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac ducatus, civitatum et aliorum locorum praedictorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, quibusvis personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium
derogatio.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi iulii MDCXXV pontificatus nostri anno II.

Dat. die 26 iulii 1625, pontif. anno II.

CLI.

Erectio collegii nationis Maronitarum in Monte Libano.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supereminenti Sedis Apostolicae speculâ, meritis licet imparibus, disponente

Exordium.

Domino, constituti, et intra mentis nostrae arcana revolventes, quantum ex litterarum studiis catholica fides augeatur, et iustitia colatur, ad ea, per quae litterarum studia huiusmodi ubilibet, praesertim vero in regionibus, ubi maior necessitas urget, excitentur, libenter intendimus, atque in his sollicitudinis nostrae partes propensius impartimur, prout, locorum et temporum qualitate debite pensatâ, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Institutio col-
legii Maronita-
rum in Monte
Libano.

§ 1. Hinc est quod nos, piae puerorum et adolescentium nationis Maronitarum in christianâ pietate et fide sincerâ institutioni pro nostri pastoralis officii debito, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotio propagandae in universum mundum fidei praepositorum consilio, in Monte Libano, ac aedibus ad id congruis et decentibus, unum collegium cum cappellâ, seu oratorio, ac refectorio communi, sigillo, bibliothecâ, archivio, ceterisque collegialibus insignibus, ac membris et officinis necessariis et opportunis pro perpetuis receptione, usu et habitatione unius rectoris, et competentis numeri alumnorum, seu scholarium dictae nationis, qui inibi, et christianis moribus, bonisque litteris, et ecclesiasticâ disciplinâ iubeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, sine tamen alicuius praeiudicio, perpetuo erigimus et instituimus.

Dus ei assi-
gnata.

§ 2. Illique sic erecto et instituto, pro eius dote, ac rectoris et ministrorum alumnorumque sive scholarium sustentatione, ac onerum eis incumbentium supportatione, tam trecenta scuta annua, aliâs, iuxta decretum ab eisdem cardinalibus sub die xvii decembris proxime praeteriti emanatum, pro scholis in certis Syriae civitatibus erigendis destinata, quam alia omnia, et singula bona per quoscumque christifideles eidem collegio donanda et

assignanda, ex nunc, prout postquam donata et assignata fuerint (ita quod liceat rectori et ministris, necnon alumnis, seu scholaribus praedictis ipsorum bonorum omnium corporalem, realem et actualem possessionem suo et dicti collegii nominibus, propriâ auctoritate, libere apprehendere, et apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus et proventus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque ex eis provenientia percipere, exigere, levare, recuperare, locare, arrendare, ac in communes dicti collegii usus, et utilitatem convertere, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ auctoritate) et tenore praedictis perpetuo applicamus et appropriamus.

Classicae.

§ 3. Decernentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contractuum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiv iulii MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 24 iulii 1625, pontif. anno II.

CLII.

Confirmatio constitutionum collegii Maronitarum in monte Libano erecti.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum nos nuper in monte Libano unum collegium, in quo pueri et adole-

Revenet ere-
ctum a no col-
legium in Monte
Libano.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

scentes nationis Maronitarum in christianâ pietate et fide sincerâ instruantur, per alias nostras in simili formâ Brevis expeditas litteras, sub certis modo et formâ tunc expressis, apostolicâ auctoritate erexerimus et instituerimus;

Editasque
pro eius regi-
mine regulas.

§ 2. Et, sicut accepimus, pro felici, prosperoque collegii huiusmodi, illiusque alumnorum seu scholarium regimine et gubernio nonnullae regulae seu constitutiones editae fuerint, tenoris subsequentis, videlicet:

Regulae observandae ab alumnis collegii Montis Libani.

Quinam reci-
piantur.

I. Intraturi in collegium ad hunc finem ex variis Orientis partibus, scilicet e Monte Libano, Palaestina, Syria et Cypro, aliisque partibus vocabuntur, ut virtutibus et pietati ac litterarum studiis operam dent, ut non solum Maronitas, sed omnis Orientis nationes fide catholicâ ac pietate Deo cooperante erudire possint.

Qui educabuntur in hoc collegio, pauperes bonâ indole ac ingenio esse debent, et ea omnia, quae sunt necessaria ad victum, vestitum et studium, illis ministrabuntur gratis et Dei amore; nobiles vero et divites recipi possint in dicto collegio, sed debent solvere, quae sunt necessaria ad victum et vestitum tantum.

De pietate.

II. Statim ut recipitur alumnus in collegio, tradendus est viro optimo et timoratae conscientiae, ut illum res ad conscientiam pertinentes edoceat, ut quamprimum omnium suorum peccatorum confessionem integram, perfectamque alicui a rectore collegii designato sacerdoti faciat.

III. Teneantur omnes quolibet mense ac diebus festis celebrioribus confessionem ac communionem facere secundum laudabilem Maronitarum usum, idque summâ reverentiâ atque modestiâ, quae ad tantum sacramentum requiritur.

IV. Singulis diebus omnes simul mis-

sam audiant, et in celebrioribus solemnitatibus secundum laudabilem Maronitarum consuetudinem missae cum pietate ac devotione inservient, prout superiori placuerit. Singulis diebus, qui apti fuerint, recitent officium simul cum sacerdotibus: qui vero non fuerint idonei, eas orationes recitent, quas superior vel magister illis assignaverit.

V. Ante cubitum omnes recitent vel litanias vel alias preces, prout superiori placuerit, facto tamen brevi conscientiae examine.

VI. Singulis diebus festis habeant simul piam congregationem, in qua se exerceant in concionando, in actibus humilitatis exhibendis, et Christi crucem in corpore gerendo.

VII. Si qui vero a superiore iudicabuntur apti esse ad concionandum et verbum divinum disseminandum, teneantur, quo voluerit superior, ire ad praedicandum vel catechizandum.

VIII. Si vero illis tempus supererit, diebus festis legant pios ac sacros libros, et in illis pietatis operibus se exerceant.

IX. Semel in hebdomadâ sacerdotes missam et officium pro SS. D. N. Urbano VIII, et sacrâ Congregatione de Propaganda Fide celebrent: alii vero singulis diebus aliquas preces pro praedictis fundatoribus ac benefactoribus recitent.

X. Omnes tenentur grammaticam chaldaeam discere, necnon arabicam: qui vero aptiores vel optimo ingenio reperti fuerint, grammaticam latinam ediscant, nam, si superiori dicti collegii videbitur, qui hanc grammaticam latinam edocti fuerint, Romam usque mittentur ad philosophiae et theologiae studia discendum tantum.

XI. Qui vero poterunt, et superior iudicaverit, tam graecam et turcam, quam persicam et alias Orientis linguas ediscant,

De studiis.

quae ad illas gentes convertendas necessariae sunt.

XII. Nemo discipulorum ea studia arripiat, quae sibi videbuntur, sed ea tantummodo, quae a superioribus illi assignabuntur.

XIII. Bis in die lectiones a praceptoribus audiant in scholis, quibus assidui et intenti erunt, et domi forisque modestiae sint memores, ac pietatis.

XIV. Tenentur omnes, qui a superioribus idonei iudicabuntur, tribus annis tirones docere.

XV. Omnes, qui idonei iudicabuntur, vel per se vel per parentes promittant ad nutum superiorum Romam se conferre, ut in collegio Maronitarum reliquum studiorum philosophiae ac theologiae cursum perficiant.

XVI. Caveant superiores et praepceptores ut nihil doceant, praeter ea, quae ad pietatem, vel ad salutes scientias conferunt.

XVII. Praepceptores promittant, se nihil contra fidem catholicam, et veram religionem, et Romani Pontificis primatum, ac bonos mores docturos.

XVIII. Si qui parentes suos filios tradiderint, ut in dicto collegio erudiantur, promittant cum iuramento, quod filios inde absque patriarchae veniâ non possint educere, nisi completo studiorum cursu, qui a superiore iudicabitur esse necessarius.

XIX. Statim ut recipientur alumni in collegio, superior et praepceptores probent eorum ingenium et capacitatem ad studia capessenda, trium aut quatuor mensium spatio; si apti reperti fuerint, retineantur in dicto collegio, sin minus, dimittantur a dicto collegio, ut alii melioris ingenii ac capaciores in eorum locum recipiantur.

XX. Alumni collegii Maronitarum in Urbe studiorum cursu in Urbe completo, ac Deo iuvante in patriam reversi, te-

neantur tribus vel duobus saltem annis grammaticam latinam et syriacam docere, vel etiam casus conscientiae, si patriarcha atque superiores id iudicaverint.

XXI. Superiores demum singulis annis rationem studiorum profectus, atque progressus, qui fit ab alumnis, sacrae Congregationi de Propagandâ Fide reddere teneantur, cum attestatione patriarchae.

XXII. Libri utiles ac necessarii ad alumnorum studia, latini praesertim a sacrâ Congregatione de Propagandâ Fide providendi erunt.

Haec omnia patriarcha et superiores dicti collegii de eiusdem facultate moderari ac dispensare possint, prout necessitas postulaverit.

Alias quoque regulas, si necessariae atque utiles tum ad studium tum ad bonum regimen dicti collegii et alumnorum, patriarcha et superiores collegii de eiusdem patriarchae facultate condere poterunt:

§ 3. Nos, perpetuae et inviolabili regularum seu constitutionum huiusmodi observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotio propagandae in universum mundum fidei praepositorum consilio, regulas seu constitutiones praesertim huiusmodi, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 4. Decernentes easdem regulas seu constitutiones in dicto collegio ab illius alumnis, seu scholaribus, ac ministris et personis pro tempore existentibus, perpetuo et inviolabiliter observari et adimpleri debere, necnon irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit

Confirmatio
praedictarum
regularum.

Quae ab omnibus observari
mandatur.

attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx iulii mdcxxv, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 30 iulii 1625, pontif. anno II.

CLIII.

Commissio cardinalibus de la Rochefoucault et de la Vallette in causâ monialium Carmelitarum Discalceatarum regni Franciae vertente inter subdelegatum apostolicum et episcopum Leonensem¹.

Dilectis filiis nostris Francisco tituli S. Casti presbytero de la Rochefoucault, ac Ludovico S. Hadriani diacono cardinalibus de la Vallette nuncupatis,

Urbanus Papa VIII.

Dilecti filii nostri, salutem et apostolicam benedictionem.

Litterarum, quas referimus supra pag. 85 hoc cardinalis Urbanus deputavit aequatores.

§ 1. Alias per nostras in simili formâ Brevis, sub die xx decembris mdcxxiii, expeditas litteras, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, litteras felicis recordationis Gregorii Papae XV praedecessoris nostri, etiam in in simili formâ Brevis, sub die xii septembris mdcxxii, super statu dilectarum in Christo filiarum monialium Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo Discalceatarum nuncupatarum regni Franciae, expeditas, cum omnibus et singulis in eis contentis, approbavimus et confirmavimus, vosque in nostrarum litterarum huiusmodi executorum, cum certis tunc expressis facultatibus, constituimus et deputavimus, et alias, prout in nostris huiusmodi litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur¹.

Contra eas vero attentantia Leonensi episcopo;

§ 2. Cum autem, sicut non sine gravi animi nostri molestiâ accepimus, postquam

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

¹ Quas vide supra pag. 85 (n. T.).

dilectus filius Stephanus Lovytte, decanus ecclesiae Nannetensis, uti a vobis in totum ad praemissa subdelegatus, venerabili fratri episcopo Leonensi, nonnulla contra litterarum praedicti Gregorii praedecessoris et nostrarum huiusmodi tenorem, ad quarundam eiusdem Ordinis monialium favorem, attentanti, monitisque et mandatis ipsius Stephani subdelegati parere recusanti, sub censuris ecclesiasticis praeeperat, et successive eisdem censuris ecclesiasticis innodatum forsân declaraverat, ecclesiamque cathedralem Leonensem ecclesiastico interdicto supposuerat, non solum praecepta et censuras huiusmodi contempserit, sed eo audaciae devenerit, ut per nonnullos archiepiscopos et episcopos ac abbates, aliosque forsân ecclesiasticos in civitate Parisiensi aliorum negotiorum occasione congregatos, sententias et censuras huiusmodi nequaquam iuste latas fuisse declarari, nulliter et de facto, non per modum iudicii, sed per archiepiscoporum, episcoporum ac abbatum et ecclesiasticorum praedictorum sententiae declarationem, non sine gravissimo christifidelium scandalo fecerit:

§ 3. Nos, praemissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, ac de singulari vestra fide, prudentiâ, integritate, doctrinâ et catholicae religionis zelo plurimum in Domino confisi, vobis per praesentes iniungimus et mandamus, ut causam et causas appellationis et appellationum a licentiâ seu decreto dicti Stephani, ad effectum devolutivum tantum quam excessivum praedictorum, cum omnibus et singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis, totoque negotio principali, auctoritate nostrâ, per vos, vel alium, seu alios, cognoscatis, ac fine debito, prout visum fuerit, terminetis, cum facultate et potestate quoscumque, etiam per edictum publicum, constituto etiam summarie

Eisdem executoribus mandat, ut huiusmodi causam cognoscant.

et extraiudicialiter de non tuto accessu, citandi, ac etiam sub censuris et poenis ecclesiasticis inhibendi, auxiliumque brachii secularis, si opus fuerit, invocandi,

Cum facultate ipsam episcopum a censuris absolvendi.

§ 4. Praeterea eundem episcopum Leonensem, si hoc a vobis humiliter petierit, a quibuscumque excommunicationis, aliisque censuris et poenis ecclesiasticis per eum, ut praefertur, incursum, impositâ ei arbitrio vestro aliquâ poenitentia salutari, absolvendi et liberandi, ac cum eo super irregularitate per eum (quia censuris huiusmodi sic legatus missas et alia divina officia, non tamen in contemptum clavium, forsân celebraverit) contractâ dispensandi, aliaque omnia et singula in praemissis et circa ea necessaria et quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi et exequendi.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxxi iulii, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 31 iulii 1625, pontif. anno II.

CLIV.

Confirmatio decreti Congregationis Concilii, quo declaratur, eligi non potuisse a capitulo duos vicarios ecclesiae Limanae, illius sede archiepiscopali vacante².

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Congregationis Concilii.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit venerabilis frater modernus episcopus de Arequipa, ecclesiae Limanae suffraganeus, quod nuper a venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus sacri Concilii Tridentini interpretibus emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet:

¹ Male ed. Main. legit *contractis* (n. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

Illustrissimi et reverendissimi domini. Cum in Indiis occidentalibus vacasset sedes archiepiscopalis de Lima, capitulum elegit unum vicarium, seu officialem, quoad causas et negotia dioecesis; sed quoad causas appellationum, quae ad ipsam sedem metropolitanam devolverentur, elegit in iudicem particularem Ioannem Velasquez sacrae theologiae doctorem, cum tamen in capitulo adessent plures alii doctores in iure canonico: de cuius electionis validitate cum, in quibusdam causis quae ipsum concernunt, dubitet episcopus de Arequipa suffraganeus dictae sedis metropolitanae, recurrit ad sacram Congregationem petendo declarationem duorum dubiorum:

I. An sit satisfactum dispositioni Concilii sess. xxiv, cap. xvi, ita ut licuerit capitulo dividere cognitionem causarum, eligendo duos vicarios, unum scilicet quoad causas dioecesis, alium vero quoad causas provinciae.

II. An potuerit capitulum eligere dictum Ioannem Velasquez graduatam in theologia, cum tamen adessent alii doctores in iure canonico.

Sacra Congregatio cardinalium Concilii Tridentini interpretum:

Ad I. Censuit, circumscriptâ contrariâ consuetudine legitime praescriptâ, nequaquam licuisse capitulo, sede vacante, duos vicarios ut supra constituere.

Ad II. Debuisset necessario eligi unum ex graduatis in iure canonico.

S. card. S. Susannae, PROSPER FAGNANUS.

Loco † Sigilli.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus modernus episcopus plurimum cupiat, decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri; ideo nobis humiliter supplicari fecit, ut

Quod confirmari petitur.

eius votis huiusmodi annuere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Et confirmatur.

§ 3. Nos igitur, dictum modernum episcopum specialis gratiae favore prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum praesentium huiusmodi apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint, supplemus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, decretum huiusmodi necnon praesentes litteras valida, firma et efficacia esse et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et in futurum spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictae ecclesiae Limanae (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ; vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VIII augusti MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 8 augusti 1625, pontif. anno III.

CLV.

Absolutio regis catholici eiusque ministrorum a censuris, in quas incurrebant ob exactum quoddam vectigal ab ecclesiasticis ultra sexennium a Paulo V concessum¹.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico,
Urbanus Papa VIII.

Charissime in Christo fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Aliàs, per felicis recordationis Pauli Papa V praedecessorem nostrum accepto, quod subditi regnorum coronae Castellae in comitiis sive curiis tunc habitis (animadvertentes clarae memoriae Philippum III Hispaniarum regem catholicum, genitorem tuum, pro catholicae religionis defensione et obedientiae erga sanctam Romanam Ecclesiam conservatione, in suis et exteris ditionibus ac regnis, gravissimis assidue sumptibus urgeri, eiusque aeraria pene exhausta esse) quaedam superadditionalia nuncupata servitia sive subsidia (quae in totum summam decem et octo millionum nummorum aureorum conficere deberent, ex gabellâ sisâ nuncupatâ super vino, musto, aceto, aquato, oleo et carnibus in dictis regnis colligendis et consumendis imponendâ non solum per ementes et vendentes solvendâ, sed etiam per eos, qui percipiebant oleum et vinum ex propriis terrenis, aut afflicibus, aut emebant in uvis, aut olivis, seu colligebant pro decimis, aut etiam dono accipiebant, seu aliàs ex quovis alio reddito et introitu habebant, et consumebant) praestare prompte obtulerant; omnesque laici cuiuscumque gradus, status, conditionis et praecminentiae eadem subsidia contribuere et gabellam solvere debebant, neque ullus immunis fu-

Concesserat Paulus V facultatem ecclesiasticis solvendi regi quoddam vectigal per sexennium.

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

turus erat aut exemptus; quodque, si tantummodo laici subsidia huiusmodi contribuerent et gabellam seu sisam praedictam solverent, nimis longo tempore summa praedicta conficeretur, et laicorum facultates ad summam huiusmodi decem ac octo millionum, ut praefertur, aliter conficiendam minime suppetebant; idem Paulus praedecessor, eadem subsidia per ecclesiasticas personas adjuvandam existimans, omnes et singulas ecclesiasticas personas tam seculares, quam cuiuscumque Ordinis etiam exempti et Apostolicae Sedi immediate subiecti regulares, necnon monasteria utriusque sexus, conventus et collegia, ac ecclesiarum capitula regnorum Castellae praedictorum, ac in eisdem regnis commorantes et consistentes, ad conferendum et contribuendum proportionabiliter, et non aliàs, prout laici, in dictis subsidiis, mediante solutione gabellae, seu sisae, eorumdem subsidiorum, etiam super vino, musto, aceto, aquato, oleo et carnibus in praedictis regnis colligendis et consumendis imponendae, seu forsitan impositae, et durante tamen sexennio tunc proximo dumtaxat et non ultra, teneri et obligatos¹ esse, non tamen quoad praedictas rerum species, quas ex propriis terrenis, seu decimis, aut aliis quibuscumque redditibus propriis, per se, vel alios, etiam afflictuarios suos, vel etiam ex elemosynis, percipiebant et pro divino cultu, ac propriis et familiarum suarum usibus consumebant, pro quibus omnino immunes et exempti essent, decrevit et declaravit: ita tamen, quod si ante sexennium huiusmodi finem praedicta summa decem et octo millionum nummorum aureorum confecta fuisset, ecclesiastici praedicti amplius contribuere, et dictam gabellam, seu sisam, ut praefertur, solvere non deberent, et aliàs, prout in dicti Pauli praede-

¹ Aptius legeretur *obligatas* aut *obligata* (R. T.).

cessoris in simili formâ Brevis sub die VIII augusti MDCXXVIII desuper expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur¹.

§ 2. Cum autem, sicut eiusdem maiestatis tuae nomine nobis nuper expositum fuit, tu, sexennio praedicto elapso, gabellam seu sisam huiusmodi a personis ecclesiasticis praedictis per ministros seu officiales tuos exegeris contra sacrorum canonum et generalium conciliorum, necnon Bullae in die Coenae Domini legi et publicari consuetae, dispositionem:

§ 3. Nos, maiestatis tuae et ministrorum seu officialium tuorum praedictorum conscientiae securitati consulere, teque ac illos specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, supplicationibus maiestatis tuae nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, te ac ministros seu officiales tuos praedictos a quibusvis excommunicationis, censuris et poenis, per te ac ministros seu officiales tuos praedictos praemissorum occasione quomodolibet incursis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, absolvimus et liberamus, dictasque poenas, ac pecunias ad quamcumque summam ascendentes, ex gabellâ seu sisâ huiusmodi per eosdem ministros seu officiales tuos ab ecclesiasticis, ut praefertur, exactas, tibi et illis respective gratiose remittimus et condonamus.

§ 4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem, ut poenitentiam, quam confessarius idoneus tibi et ministris seu officialibus tuis praedictis propter praemissa duxerit iniungendam, adimplere omnino teneamini, alioquin praesentes nullae sint.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem,

1 Quas vide in tom. XII, pag. 423 (n. T.).

Quod tamen cum exactum quoque sit ultra sexennium.

Urbanus regent. eiusque ministros a censuris absolvit.

obstantia tolli

Ac poenitentiam a confessario iniungendam ab eis praecipit adimpleri.

rem, sub annulo Piscatoris, die IX augusti MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 9 augusti 1625, pontif. anno III.

CLVI.

Quod capitulum generale Ordinis Praedicatorum imposterum quolibet sexennio celebrari debeat¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolici muneris sollicitudo divinâ dispositione, nullo licet meritorum suffragio, nobis imposita postulat, ut, circa statum religiosorum Ordinum in Ecclesiâ Dei militantium propriè dirigendum sedulo invigilantes, in his, per quae felici eorum profectui, salubrique directioni consulitur, eiusdem muneris partes propensius impendamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Grave erat hisce fratribus capitulum generale singulis trienniis celebrare.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii quamplures priores provinciales et fratres diversarum provinciarum Ordinis fratrum Praedicatorum nobis nuper exponi fecerunt, iuxta regularia eiusdem Ordinis instituta apostolicâ auctoritate confirmata capitulum generale de triennio in triennium, pro uno videlicet citra², pro altero vero ultra montes celebrari debeat; ex hoc autem provincias ipsas in fratribus ad huiusmodi capitulum mittendis gravia incommoda et dispendia cum non modico regularis disciplinae observantiae detrimento pati compertum sit, et propterea per nos, ut infra, opportune provideri summo opere desiderent:

Urbanus statuit, ut quolibet sexennio celebraretur.

§ 2. Nos, prospero felicitique ipsius Ordinis statui et directioni, quantum cum Domino possumus, consulere; ac priores provinciales et fratres praedictos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Perperam edit. Main. legit *extra* (n. r.).

excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; quod de cetero perpetuis futuris temporibus capitulum generale huiusmodi de sexennio in sexennium celebretur, sive a magistro generali eiusdem Ordinis pro tempore existente ad sexennium huiusmodi prorogari, prout sibi videbitur, possit et valeat, dictoque sexennio elapso, et non antea, dictum capitulum generale celebretur et celebrari debeat, ordine tamen in celebratione huiusmodi servari solito servato, in eoque, quae de more fieri solent, fiant et observentur, dictâ auctoritate, tenore praesentium, statuimus et ordinamus.

§ 3. Decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, irritumque et inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem Ordini, illiusque superioribus et fratribus, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulae.

(obstantium derogatio.

Fides danda transumptis.

§ 5. Volumus autem ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu aliquis notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IX augusti MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 9 augusti 1625, pontif. anno III.

CLVIII.

Confirmatio erectionis collegii S. Bonaventurae fratrum Minorum Conventualium Pragensis per Gregorium XV factae, mutato tamen nomine S. Bonaventurae in nomen S. Antonii de Padua¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Referuntur Gregorii XV litterae.

§ 1. Aliàs a felicis recordationis Gregorio Papa XV praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet: *Gregorius Papa XV ad perpetuam rei memoriam*. In supereminenti Sedis Apostolicae specula, etc.²

Ferdinandus imperator easdem Gregorii litteras confirmari petiit.

§ 2. Cum autem, sicut praedictus Ferdinandus rex in imperatorem electus nobis nuper exponi fecit, ipse collegium praedictum competenter dotaverit; pro firmiori vero illius erectionis subsistentiâ plurimum cupiat, erectionem ipsam nostrae quoque confirmationis patrocinio communiri, aliaque, ut infra, fieri:

Confirmat Urbanus.

§ 3. Nos, eiusdem Ferdinandi regis in imperatorem electi votis in praemissis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, eius hac in parte supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardina-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Reliquum omitimus, quia iam editum in tom. XII, pag. 682 (n. r.).

lium negotio Propagandae Fidei praepositorum consilio, erectionem et institutionem dicti collegii, ac desuper confectas praesertim litteras huiusmodi, cum omnibus et singulis privilegiis, indultis et praerogativis eidem collegio, tam per ipsum Ferdinandum regem in imperatorem electum, quam per eundem Gregorium praedecessorem per praesertim litteras huiusmodi concessis, cum hoc tamen, ut collegium ipsum sub nomine S. Antonii de Padua, non autem S. Bonaventurae huiusmodi deinceps appellari debeat, perinde ac si idem collegium a primaeâ illius erectione sub eiusdem S. Antonii de Padua, non autem ipsius S. Bonaventurae invocatione institutum fuisset, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus.

Collegium vero S. Antonii praecipue nuncupatur.

Clausulae.

§ 4. Decernentes erectionem et institutionem huiusmodi, necnon praedictas et praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ita per quoscumque indices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 5. Non obstantibus praemissis, nec non omnibus illis, quae in dictis litteris concessa sunt non obstande, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die II septembris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 2 septembris 1625, pontif. anno III.

CLVIII.

Indultum, quod servus Dei Franciscus Borgia, olim dux Gandiae et deinde

*religiosus professus, ac tertius praepositus generalis Societatis Iesu, Beatus nuncupari, et in die eius obitus missa celebrari et officium de communi Confessorum non Pontificum in ecclesiis et domibus regularibus dictae Societatis recitari possit*¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Reconsentur Urbani litterae. Alias a nobis emanarunt litterae tenoris subsequentis videlicet:

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In Sede Principis Apostolorum².

Idem indultum ad omnes presbyteros missam in Societate Iesu ecclesiis celebrantibus extenditur.

§ 6. Nunc autem, eosdem Gasparem cardinalem ac praepositum et presbyteros amplioribus favoribus et gratis prosequi volentes, et singulares praepositi et clericorum praedictorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorundem fratrum consilio, concessionem et indultum, desuperque confectas litteras huiusmodi, ad quoscumque sacerdotes seculares, seu cuiusvis ordinis, congregationis, seu instituti regularis, ad ecclesias seu domos regulares dictae Societatis Iesu accedentes (ita ut sacerdotes huiusmodi, in dictis ecclesiis seu domibus dumtaxat, missam et officium

¹ Quamplura de hac societate vide in Constitutione xxxiii Pauli III, *Regimini*, tom. vi, pag. 303; et Const. cccxxii Pauli V, *In Sede*, tom. xii, pag. 454; et xxxvi Greg. XV, *ibid.* pag. 603.

² Reliquum omitimus, quia iam editum est supra, pag. 255 (R. T.).

huiusmodi, servata praedictarum litterarum forma, respective celebrare et recitare possint et valeant) eadem auctoritate, tenore praesentium, extendimus, ac concedimus pariter et indulgemus.

§ 7. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis nostris litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatur contrariis et fides transumptis additur.

§ 8. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, secretarii ipsius Societatis vel notarii publici manu subscriptis, et personae alicuius in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique locorum adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi septembris mdcxxv, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 11 septembris 1625, pontif. anno iii.

CLIX.

*Declaratur Bullam cruciatae et facultatem eligendi confessarium non suffragari canonicis regularibus Congregationis sanctae Crucis regni Portugalliae, qui in hac re subiecti esse debent dispositioni suorum praelatorum, etc.*¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis circumspecta benignitas honesta petentium vota, quae personarum sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium prosperum statum ac salubrem directionem respiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admittit, et favoribus prosequitur opportunis.

Exordium.

§ 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum prioris generalis et aliorum prae-

Declaratio de qua in rubrica.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

latorum Congregationis sanctae Crucis Colimbiensis canonicorum regularium Ordinis S. Augustini regni Portugalliae nobis humiliter porrectis inclinati, ac specialem illis gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum consilio, Bullam cruciatae sanctae et alia privilegia, quae ab Apostolica Sede concedi solent circa facultatem eligendi confessorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui possit christifideles absolvere a casibus Ordinario reservatis, et a quibusdam etiam qui dictae Sedi reservati sunt, cum dictis priore, praelatis, reliquisque dictae Congregationis canonicis et personis locum minime habere, nec censi; sed nostrae intentionis existere, quod iidem canonici et personae, quantum ad sacramenti poenitentiae seu confessionis administrationem, dispositioni suorum praelatorum subiecti sint, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo declaramus, eisdem tamen praelatis, ut in usu huius potestatis se cum subditis benignos et faciles exhibeant, praecipientes et mandantes.

Praelatis huius Congregationis conceduntur facultates absolvendi in foro conscientiae quae a Concilio Tridentino episcopis sunt concessae.

§ 2. Et quia sacrum oecumenicum generale Tridentinum Concilium concessit episcopis, ut absolvere possint in foro animae seu conscientiae ab omnibus peccatis, et dispensare in irregularitatibus, idcirco, ne prior et praelati dictae Congregationis in hac parte deterioris conditionis quam clerici aut seculares existant,

¹ Ed. Main. legit *reservata* (R. T.).

ut ipsi per se ipsos idem omnino possint in canonicos et personas sibi subditas, quod possunt episcopi in clericos et laicos sibi subiectos, tam quoad absolvendi et dispensandi huiusmodi, quam alias quascumque facultates, eisdem auctoritate et tenore, etiam perpetuo concedimus et indulgemus, ac etiam declaramus.

§ 3. Decernentes praesentes litteras perpetuo durare et valere, neque sub quibusvis similibus vel dissimilibus concessionum et gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes quomodolibet faciendis, ullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et de novo concessas esse et fore; irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem Congregationi, illiusque canonicis et personis, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque; seu si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica Sede indultum, quod interdicti, suspendi,

Derogatio contrariorum.

vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ab verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die x septembris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 10 septembris 1625, pontif. anno III.

CLX.

Indultum pro Ordine fratrum Minorum officium de sancto Conrado, tertii Ordinis sancti Francisci professore, in die suae festivitatis recitandi sub ritu semiduplici, et de communi unius Confessoris non Pontificis¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Domini nostri Iesu Christi, qui servos suos aeternae gloriae praemio donat in caelis, vices quamquam immeriti gerentes, ex iniuncto nobis pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorundem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, et laudetur Dominus in sanctis suis: quamobrem fidelium quorumlibet, praesertim vero sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium, votis, quae peculiarem sanctorum huiusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad preces Ordinis fratrum Cappuccinorum.

§ 1. Sane nomine dilectorum filiorum ministri generalis ac fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum nobis nuper expositum fuit, quod ipsi, ex peculiari, quem erga sanctum Conradum tertii Ordinis eiusdem

¹ Tres Ordines instituit S. Franciscus, quorum tertium pro secularibus Tertiariis nuncupatis instituit, et illius professor fuit iste Conradus, non autem congregationis fratrum regularium, qui etiam Tertiarii vocantur.

sancti Francisci, dum vixit, professorem gerunt, devotionis affectu, et ut alios christifideles ad eiusdem devotionis studium accendant, officium de eodem S. Conrado die eius festo sub ritu semiduplici recitare posse summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut de opportunâ in praemissis licentiâ eis providere de benignitate apostolicâ dignareremur.

§ 2. Nos igitur, ministri generalis ac¹ fratrum praedictorum laudabile eiusmodi desiderium plurimum in Domino commendantes, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut de eodem S. Conrado die eius festo ab omnibus et singulis Ordinis Minorum S. Francisci religiosis ubique existentibus officium sub ritu semiduplici de communi unius Confessoris non Pontificis, iuxta rubricas breviarii romani, recitari libere et licite possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, licentiam et facultatem perpetuo concedimus et indulgemus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem quod praesentium

¹ Edit. Main. legit a (R. T.).

Concedit in rubrica.

Derogatio contrariorum.

Fides danda transumptis.

transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII septembris MDCXXV, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 12 septembris 1625, pontif. anno III.

CLXI.

Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesiastico, mediate vel immediate Sedi Apostolicae subiecto, libros, ab eis ubicumque compositos, de quacumque materiâ tractantes, absque cardinalis vicarii et magistri sacri palatii in Urbe, et extra eam absque Ordinarii et inquisitoris loci licentiâ, alio deferant aut imprimendos transmittant.

Feria V, die XVIII septembris MDCXXV, in generali congregatione S. Romanae et universalis inquisitionis habitâ in palatio apostolico montis Quirinalis coram SS. D. N. D. Urbano divinâ providentiâ Papa VIII, ac illustrissimis et reverendissimis dominis S. R. E. cardinalibus adversus haereticam pravitatem inquisitoribus generalibus a sanctâ Sede Apostolicâ specialiter deputatis.

Decretum, de quo in rubrica.

Sanctissimus Dominus noster pro debito sui pastoralis officii corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apostolicae mediate vel immediate subiecto existentium, qui libros a se compositos extra praefatum Statum, absque ullâ Ordinariorum et inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt; statuit et decrevit, ut imposterum nemo in Statu praedicto degens, cuiusvis conditionis, gradus, ordinis et dignitatis existat, libros de quavis materiâ tractan-

tes, et ubicumque compositos, audeat alio deferre vel mittere imprimendos sine expressâ in scriptis approbatione illustrissimi et reverendissimi domini cardinalis SS. D. N. vicarii et magistri sacri palatii, si in Urbe, si vero extra Urbem existat, sine Ordinarii et inquisitoris loci illius, sive ab iis deputatorum, facultate et licentiâ operi praefigendâ.

§ 2. Libros autem, quos contra praesentis decreti tenorem imprimi contigerit, praeter alias poenas arbitrio Suae Sanctitatis infligendas, absque aliâ declaratione ex nunc prohibet, et pro expresse prohibitis haberi vult et mandat. Contrariis quibuscumque non obstantibus, etc.

IOANNIS ANTONIUS THOMASII
S. Romanae et univers. inquisitionis notar.

Anno MDCXXV, indictione octava, pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et D. N. D. Urbani divinâ providentiâ Papae VIII, anno eius III, die vero III mensis octobris, supradictae litterae apostolicae sive decretum affixum et publicatum fuit in acie Campi Florae, et aliis locis solitis Urbis, per me Brandimartem Latinum prelibati SS. D. N. Papae et sacrae Romanae inquisitionis cursorem.

CLXII.

Beatificatio servi Dei Felicis de Cantalicio Ordinis fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum, ac indultum, quod de eo missa celebrari ac officium recitari possit a fratribus dicti Ordinis in Nancei, Romaricomontis et Cantalicii oppidis existentibus, et Romae ab omnibus ad ecclesiam ipsius Ordinis, ubi corpus eiusdem requiescit, confluentibus¹.

¹ Hoc indultum ad omnes fratres dicti Ordinis ubique existentes extendit postea hic idem Pontifex ut in Const. Nuper, datâ die IX aprilis anni

Libri, contra huius decreti tenorem impressi, tamquam prohibiti sunt habendi.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In speculâ militantis Ecclesiae et apostolicae potestatis plenitudine, nullis licet nostris suffragantibus meritis, divinâ providentiâ constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Petitio.

§ 1. Sane, pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariae sacri Romani Imperii principis electoris ac Caroli Lotharingiae ducum respective, necnon Francisci a Lotharingia comitis Vademontani, dilectarumque in Christo fillarum nobilis mulieris Elisabethae Bavariae ducissae et Catharinae etiam a Lotharingia, monasterii Sedi Apostolicae immediate subiecti sancti Petri de Romaricomonte Ordinis sancti Benedicti, nullius seu Tullensis dioecesis, abbatissae, necnon etiam ministri generalis et fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, nobis nuper expositum fuit, quod bonae memoriae Felix de Cantalicio, eiusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis et eximiis virtutum, gratiarum et miraculorum donis a Domino illustratus fuit. Quapropter Maximilianus et Carolus duces, ac Franciscus comes, necnon Elisabetha ducissa et Catharina abbatissa, ac minister et fratres praedicti nobis humiliter supplicari fecerunt, ut, donec canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob eius eximiam charitatem et excellentiâ merita, divinâ aspirante gratiâ, ab Apostolicâ Sede decernatur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, atque officium et missa de eo, ut infra, recitari et celebrari possit.

sequentis MDCXXVI, quam in ordine referemus, et deinde ad omnes sacerdotes confluentes ad ecclesias huius Ordinis extendit, ut infra Const. *Aliâs nomine*, sub datum XV martii MDCXXVIII, quam etiam suo ordine dabimus.

§ 2. Quare nos, re prius per venerabiles fratres nostros S. R. E. cardinales sacris ritibus praepositos, quibus eam examinandam demandavimus, mature discussâ, de eorumdem cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bonae memoriae Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, officiumque et missa de eo tanquam de communi Confessoris non Pontificis, iuxta rubricas missalis et breviarii romani, hoc anno videlicet post praesentes litteras emanatas, ab omnibus dicti Ordinis fratribus ubique existentibus, hic autem Romae etiam a confluentibus ad ecclesias eorumdem fratrum, die eorum superioribus bene visâ, in posterum vero die dumtaxat sui obitus in ecclesiis fratrum praedictorum, videlicet in Nanceii, ac praedicto Romaricomontis, necnon Cantalicii oppidis, ab eiusdem fratribus tantum, Romae vero, ubi corpus eiusdem requiescit, etiam ad ecclesiam dictorum fratrum confluentibus, recitari et celebrari respective libere et licite possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, licentiam et facultatem concedimus et impartimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 1 octobris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 1 octobris 1625, pontif. anno III.

Inductum, de quo in rubrica.

Obstantium derogatio.

Fides danda transumptis.

CLXIII.

Abrogatio omnium indultorum, gratiarum, seu declarationum, quae observantiae regulae S. Francisci quomodolibet contrariae sunt.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosanctum apostolatus ministerium humilitati nostrae, nullo licet meritorum suffragio, divinâ dispositione commissum postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque apostolicae sollicitudinis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personae sub suavi religionis iugo Salvatoris et Domini nostri obsequiis famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Prohibet, quominus fratres alio pedum operimento praeter calepodia et sandalia utantur.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia assiduis verbi Dei praedicationibus, continuâque sacramentorum ecclesiasticorum administratione, necnon aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vineâ Domini fructus iugiter afferre noscantur; nos, ut fratres praedicti in tam laudabilium operum exercitio eo alacrius perseverent quo amplioribus fuerint ab hac sanctâ Sede favoribus muniti, providere, necnon felici illorum statui, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes, necnon statutis et per eos in capitulo generali proxime praeterito de-

1 Hanc regulam, olim ab ipso sancto Francisco editam, confirmatam habes ad Honor. III Const. LXVII, *Solet*, tom. III, pag. 394; quae postea declarata fuit a Nicol. III in cap. *Exiit*, *De verb. signif.* in 6, necnon a Clem. V in Clem. I eod. tit. De istis autem fratribus de Observantiâ vide Const. xxvii Leonin. X, *Ite et vos*, tom. V, pag. 692-698; quibus addo quod Paul. V eisdem ambitum omnino prohibuit, ut in Const. cccxviii, *Admonemur*, tom. XII, pag. 450 et Greg. XV deinde revocavit quascumque praecedentias et paternitates, praeter Ordinis constitutiones auctoritate apostolicâ confirmatas, concessas, ut in Const. xcvi, *Pastoralis*, tom. XII, pag. 785. Vide etiam supra pag. 351 huius tomi.

cretis inhaerentes, ac supplicationibus etiam dilecti filii Bernardini de Senis, eiusdem Ordinis ministri generalis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Quod de cetero perpetuis futuris temporibus omnes et singuli eiusdem Ordinis professores, iuxta dicti Ordinis regulam nec non declarationes a recolendae memoriae Nicolao III et Clemente V Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris desuper emanatas, calepodia seu sandalia apertis dumtaxat incedere teneantur, neque alio pedum operimento panneo, seu alterius cuiuscumque materiae existat, absque expressâ licentiâ uti possint;

§ 2. Quodque integrum eorumdem professorum vestimentum duabus tantum tunicis constet et costare debeat; unâ scilicet cum caputio, et aliâ sine caputio, ut eadem regula praescribit, neque eiusdem Ordinis professores tertiâ tunicâ, seu camisiâ stamineâ, aut interulâ, seu sudariis, vel aliâ quacumque re contra eiusdem regulae tenorem, etiam in vim concessionis felici recordationis Iulii Papae II etiam praedecessoris nostri, sive alio quovis praetextu et ex quacumque causâ, ullo modo uti valeant, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium perpetuo, statuimus atque declaramus.

§ 3. Praedictamque Iulii praedecessoris et quascumque alias concessionem, seu indulta, tam per litteras apostolicas, etiam motu proprio, quam vivae vocis oraculo et aliâs quomodolibet concessa, eidem regulae quomodolibet contraria, abrogamus.

§ 4. Decernentes praesentes litteras semper et perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ab omnibusque dicti Ordinis fratribus inviolabiliter observari;

§ 5. Sicque et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici audito-

Aliaque veste praeter duas tunicas.

Derogatio quorumque indultorum.

Clausulae.

res, ubique iudicari et definiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrarium.

§ 6. Non obstantibus praedicta Iulii praedecessoris, ac quibusvis aliis concessionibus, sive indultis huiusmodi, necnon constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 1 octobris MDCXXV, pontificatus nostri anno III°.

Dat. die 1 octobris 1625, pontif. anno III.

CLXIV.

Confirmatio nonnullorum statutorum pro studii generalis civitatis Perusinae directione¹.

Urbanus Papa VIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

In supereminenti Apostolicae Sedis specula, meritis licet imparibus, disponente Domino constituti, et intra mentis nostrae arcana revolventes, quantum ex litterarum studiis catholica fides, tenebrosa ignorantiae caligine ac haeresum peste expulsâ, augeatur, divini numinis cultus protendatur, veritas agnoscat, iustitia colatur, reliquae virtutes illustrentur, ac bene beateque vivendi via paretur, ad ea, per quae studia ipsa ubilibet et praesertim in Statu nostro Ecclesiastico excitata feliciter et prospere dirigantur, libenter intendimus, et in his nostrae sollicitudinis partes propensius impartimur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Pro regimine
universitatis
Perusinae sequentia
edita sunt statuta.

§ 1. Cum itaque nuper, pro felici et prosperâ universitatis studii generalis civitatis Perusinae directione et gubernio, nonnulla statuta, de ordine et mandato nostris, edita fuerint tenoris subsequentis, videlicet:

Episcopus Per-

§ 2. — I. Episcopus pro tempore sit praesens

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

ses studii, sicuti est cancellarius, et sedulo invigilet pro bono illius regimine, atque observantiâ praesentium ordinationum; positque propterea nova etiam statuta condere, quae tamen non prius executioni demandentur, quam fuerint a Sede Apostolica recognita atque approbata.

rusinus universitatis praeses.

II. Curet idem praeses, ut in unum redigantur constitutiones apostolicae, statuta et scripturae omnes ad studium pertinentes, et in certum locum tamquam in archivium deferantur; et interea, donec construatur eiusmodi locus, penes archivistam studii custodiantur. Scribae autem, seu notarii studii sua non consequantur emolumenta, nisi per fidem, revisoris et archivistae manu subsignatam, docuerint, scripturas ab ipsis rogatas a revisoribus recognitas et ab archivista receptas fuisse.

Quae sint
eius munia.

III. In lectorum conductis hoc anno servetur omnino rotulus SS. D. N. auctoritate confectus, qui nunc transmittitur: de cetero autem lectores conducantur iuxta formam interius praescriptam, videlicet: Singulis annis die primâ Iulii, vel aliâ commodiori, praesidis arbitrio congregentur in aula episcopali collegium utriusque iuris doctorum coram episcopo, seu illius generali vicario, et secretis omnium et singulorum doctorum praesentium suffragiis eligantur octo doctores ex corpore ipsius collegii, hac ratione: singuli collegiales, ut supra congregati, scribant nomen et cognomen doctoris eligendi in schedula, eamque mox complicatam iniciant in urnam ad hoc paratam. Deinde per notarium studii¹, a civitate, ut moris est, electum, schedulae omnes sigillatim ab urnâ extrahantur, atque altâ voce perlegantur, et factâ omnium collatione, octo illi doctores, qui maiorem partem suffragiorum tulerint, etiam infra dimidiam totius collegii, electi censeantur. Quod si qui ex iis parem numerum habuerint suffra-

De lectoribus.

1 Perperam edit. Main. legit *studiis* (R. T.).

giorum, adeo ut propterea non appareat, quinam intra numerum censeantur inclusi, ex his electi intelligantur, qui primo in albo collegiatorum reperiuntur descripti.

Qui quidem sic electi similiter coram episcopo, seu eius generali vicario, infra triduum iterum congregentur, ac praestito prius iuramento in manibus episcopi seu vicarii de eligendis lectoribus, quos magis dignos, atque habiles iudicaverint, per secreta suffragia unâ cum episcopo, seu eius vicario, ut supra, et priore collegii, qui fuerit pro tempore, eligant lectores iuristas pro sequenti anno: et qui maiorem partem habuerint suffragiorum, hi pro eodem anno tantum, cum salario, materiâ et horâ eodem contextu praescribendis, sint et censeantur conducti. Quod si quis ex electoribus superscriptis noluerit, aut non potuerit electioni interesse, ius eligendi remaneat penes alios praesentes.

Die autem immediate sequenti, post collegium, ut supra, habitum ab utriusque iuris doctoribus, congregentur ibidem collegium philosophiae et medicinae doctorum coram episcopo, seu eius vicario, et iuxta formam superius praescriptam eligantur sex doctores ex corpore ipsius collegii, qui quidem electi, praestito, ut supra, iuramento, unâ cum episcopo, seu vicario, et priore collegii, eodem modo eligant et conducant lectores pro artibus.

De lectorum
stipendio.

IV. In salariis vero assignandis ac distribuendis hoc anno, idem rotulus, ut supra confectus, servetur, etiam usque ad complementum assignationis in eodem expressae: salaria ex futuris vacationibus distribuuntur aequaliter inter omnes lectores in rotulo descriptos, si tunc temporis secundum formam superius praescriptam conducti reperiantur, detractâ tamen prius portione lectoribus assignandâ, si qui de novo erunt conducendi, vel in alterius locum subrogandi; et qui primo ad dictum complementum perve-

nerint, cessare debeant in augmentis percipiendis, usquequo aliorum omnium et singulorum assignatio in eodem rotulo expressa itidem completa fuerit.

Postea vero in perpetuum servetur forma infrascripta. Si qua pars pecuniae post omnium lectorum conductiones distribuenda supererit, coram episcopo, seu eius vicario, in eadem aula episcopali congregentur collegium iuris, vel philosophiae ac medicinae doctorum, prout vacatio contigerit, die primâ septembris, vel aliâ commodiori praesidentis arbitrio praescribendâ, in eoque eligantur quatuor ex corpore ipsius collegii, servatâ in omnibus formâ, quae in electione personarum pro conducendis lectoribus superius praescripta est. Et hi quatuor, infra triduum, ut supra, iterum congregati, praestito in manibus episcopi, seu vicarii, iuramento de iuste ac fideliter distribuendo, unâ cum eodem episcopo, seu vicario, et priore collegii pro tempore, decernant, quae pars salarii ex vacationibus illius anni, et quibus lectoribus pro eo anno fuerit assignanda: et quod quatuor saltem ex praedictis sex placuerit, id ratum habeatur et executioni demandetur: ac, si qui noluerint aut nequiverint interesse, ius distribuendi penes alios remaneat. In distributionibus vero praecipuam rationem habeant qualitatis, ac meritorum cuiusque, numeri itidem lectionum illius anni, scholarium frequentiae, tenuitatis salarii, atque aliorum, quae pro eorum prudentiâ duxerint advertenda. Hospitali autem, syndico, notario, computistae, ac reliquis studii ministris assignetur portio consueta.

De tempore
conducentiae.

V. Conductae lectorum, ut constitutione bonae memoriae Antonii de Monte cardinalis Papiensis tunc temporis in Umbria de latere legati provide sancitum fuit, et in hanc usque diem observatum, durent pro uno tantum anno, et non ultra: ita ut lectoribus non liceat materiae, loci, tem-

poris, aut salarii continuationem quocumque titulo praetendere, nisi fiat nova eorumdem reductio, iuxta formam superius praescriptam; cui quidem conductioni lectores per omnia acquiescere teneantur.

De rotulis.

VI. Rotuli, hoc primo anno excepto, subscribantur ab episcopo, seu eius vicario, et prioribus utriusque collegii, et affigantur more solito: idemque observetur in subscribendis mandatis pro salariis solvendis.

De numero lectionum et redditum distributione.

VII. Ex redditibus studii² universis detrahatur quotannis portio scutorum octuaginta, ex quibus assignari debeant quindecim institutistae, viginti extraordinario iuris civilis, vigintiquinque ordinario, qui eo anno maiorem numerum lectionum, quam aliquis alius ex iuristis, etiam non sui ordinis, re ipsa legerit, et viginti tribuantur artistae, qui pariter ad maiorem numerum lectionum, quam quisque alius artista, realiter et cum effectu ascenderit: adeo ut ad huiusmodi portionem consequendam minime sufficiat per doctorem non stetisse, quominus legerit. Porro in collegio, ut supra congregando pro lectoribus conducendis, singulis annis coram omnibus publicetur numerus lectionum quas unusquisque legerit eo anno, et palam declaretur quibus supradicta portio debeatur.

Quibus scholis dandi sint lectores.

VIII. Ad omnes et singulas materias inferius descriptas de cetero semper aliquis lector conducatur, videlicet:

Legistae.

Ad ordinarium iuris canonici.

Ad ordinarium iuris civilis.

Ad extraordinarium iuris civilis.

Ad institutam.

Artistae in gymnasio.

Ad sacram theologiam.

Ad ordinarium philosophiae.

Ad ordinarium medicinae theoriae.

Ad ordinarium medicinae practicae.

Ad extraordinarium philosophiae.

1 Perperam edit. Main. legit *studiis* (R. T.).

Ad extraordinarium medicinae.

Ad anotomiam legendam et incidendum.

Ad logicam.

Ad humanitatem.

Extra gymnasium vero.

Ad lecturam sacrae scripturae.

Ad theoreticam simplicium.

Ad practicam simplicium.

Ad practicam chirurgiae.

Ad alias autem materias, quam supra-scriptas, nemo deinceps conducatur possit, praeterquam ad lecturas decreti, sexti Clementinarum et Pandectarum, ad quas collegium possit conducere doctores idoneos.

IX. Extraordinarii legistae explicare debeant leges cum glossis et bartulo absque apparatu quaestionum quas ponunt moderni, nec possit leges illas interpretari quae ad ordinarios pertinent.

Materiae exponendae.

Artistae vero extraordinarii necessario explicent, unus metaphysicam, alius mathematicas, alius philosophiam moralem: reliqui vero partem aliquam philosophiae seu medicinae, quae tamen ab ordinariis explicari non consueverit; mathematicus percurrat integrum tractatum de sphaera, aut integrum librum ex quindecim Euclidis, aut alium consimilem tractatum.

X. Ad extraordinariam lecturam iuris civilis vel artium admitti non possit, qui saltem biennio non legerit institutam vel logicam respective; nec ad ordinariam, qui saltem per idem tempus non legerit extraordinariam. Hoc autem biennii spatium debeat esse continuum integro anno, vel maiori parte, ita ut lectura¹ sive in studio Perusino, sive in alia publica universitate non fuerit intermissa; nemini quoad hoc impedimento etiam legitimo suffragante. Ad lecturas tamen extra gymnasium ob² temporis spatium minime requiratur, nisi de consensu duarum partium collegii aliud fuerit iudicatum.

Quinam eligendi.

1 Edit. Main. legit *lecturae* (R. T.).2 Videtur legendum *hoc* potius quam *ob* (R. T.).

Stipendia singulorum.

XI. Institutistae et logici deinceps conducendi habeant saltem stipendium scutorum vigintiquatuor; extraordinarii tam iuris quam artium triginta; ordinarii artium sexaginta; iuris vero non minus quam nonaginta, sed non propterea prohibitum censeatur, quominus quilibet doctor, si quando locus in scholis fuerit, admitti possit ad legendum gratis, si forte salarium vacans non extet ad summam viginti quatuor scutorum ascendens; dummodo tamen sic admittendus absque salario eligatur iuxta formam, quae in aliis lectoribus conducendis superius praescripta est.

Lectorum onera.

XII. Lectores omnes teneantur ad gymnasium accedere, ac legere singulis diebus in quibus sonat campana, ut infra; et post lectionem immediate immorentur in scholis disserendo cum scholaribus de rebus ad lectionem spectantibus, ita ut tempus lectionis et conferentiae ad integram horam perveniat. Et in diebus et horis, in quibus legitur, ne cuiquam praebatur occasio post mediam horam obstrepenti, tollatur omnino campanula, quae horae indicat medietatem. Campanae autem incipiant die v novembris, et perducantur usque ad festum divi Thomae; deinde rursus assumantur die immediate sequenti post Epiphaniam Domini, et perdurent usque ad dominicam ante septuagesimam; tum prima die lunae quadagesimae usque ad dominicam Palmarum; ac demum die post octavam Paschatis Resurrectionis usque ad festum S. Ioannis; itaut, exceptis diebus festis, in tabella studii exaratis, ac decem diebus potionum arbitrio collegii medicorum praescribendis, numquam cessare debeant, sed functiones omnes, in quibus hactenus campana cessare consuevit, in alium diem reiiciantur, vel ad summum cesset ea tantum hora, in qua erit lectorum occupatio in funeribus solemnibus et superiorum visitationibus. Per haec tamen quoad vaca-

tionem in die iovis cuiuscumque hebdomadae nihil innovatum censeatur.

XIII. Lectores, qui in aliquo ex supra-scriptis diebus defecerint, fideliter punctentur a punctatore, ab episcopo, seu eius vicario, et priore utriusque collegii eligendo, qui propterea duos habeat libros; in quorum altero signet lectores, qui ad studium non accesserunt, in altero qui accesserunt quidem sed non legerunt, vel propria culpa, vel scholarium impedimento, vel aliam ob causam. Primus liber consignetur computistae studii, ad hoc ut lectoribus deficientibus retineri queat pars pro rata dierum in quibus defecerint, et deficientium puncta reliquis lectoribus aequaliter accrescant, ita tamen ut liceat praesidi cognoscere de causis ob quas cessaverint, atque etiam condonare illis puncturas, si aliquam rationabilem causam subesse arbitrabitur, onerata per hoc¹ ipsius conscientia. Secundus vero consignetur eidem praesidi, ut inde constare possit, quinam ex lectoribus illius anni ad maiorem lectionum numerum ascenderint, ut propterea illis debeat portio superius proposita.

De punctationibus.

XIV. Tollatur omnino horae diversitas inter lectores ordinarios, sive iuristas, sive artistas et doctores. Ludovicus Schottus et Dionysius Crispoltus legant eadem hora in rotulo praescripta. Ceterum ex decreto huiusmodi, quod solum editur publica studii utilitate vel necessitate cogente, nulli eorum censeatur illatum praeiudicium, quinimo uterque cum paritate conductus intelligatur, ita ut etiam aequaliter eligi possit in promotorem; idemque per omnia cautum censeatur, atque observetur, quoad doctores Ludovicum Cencium et Septimum Eugenium.

De hora lectionum.

XV. Quoad lectores, qui hactenus immunitatem vel privilegium legendi ad libitum sunt consequuti, nihil innovatum

1 Forsan legendum *super hoc* (R. T.).

censeatur. Verumtamen sit in optione doctorum Rubini, Montemellini et Ludovici Cencii, vel suo privilegio frui, vel, si augmentum salarii in rotulo expressum consequi voluerint, re ipsa legere.

De exemptionibus.

XVI. Exemptio tamen seu immunitas a lectionibus, vel aliud aequipollens indultum, de cetero nemini prorsus concedatur, nisi his, qui legitime probaverint, se actu legisse spatio annorum saltem triginta: et tunc non nisi per litteras in forma Brevis, et privilegia seu indulta quaecumque aliter concedenda per subreptionem obtenta intelligantur.

De lectionibus privatis.

XVII. Domi legere liceat iuristis quidem institutam dumtaxat, idemque iis tantum horis, in quibus publice non legunt institutistae; artistis vero, nisi aliud praeses e re esse iudicaverit, illas solum materias, etiam ordinarias, quae publice eo anno non exponuntur, in quibus legunt ordinarii: ceterum in diebus vacationum tam iuristis quam artistis licebit privatim quamcumque materiam ad libitum explicare.

De loco.

XVIII. Sacram scripturam per se vel per alium leget inquisitor haereticae pravitatis in cathedrali ecclesia iuxta solitum; mathematicae domi explicari possint; practica chirurgia exponatur ubicumque se occasio tulerit; simplicium natura legatur in horto publico per spatium unius mensis infra Pascha Resurrectionis et festum S. Ioannis, sed metaphysica in scholis publicis tantum legenda erit; ita tamen, ut liceat doctori Ioanni Thomae Gigliolo domi quoque illam explicare, quandocumque ad ordinarium philosophiae fuerit conductus.

De tollendis relictionibus vacationum.

XIX. Tollantur prorsus lectiones, quae hactenus haberi consueverunt tempore vacationum, nec de cetero amplius habeantur, ita ut lectura practicae theologiae, feudorum, practicae medicinae... omnino cessare debeant; medicinae vero moralis et mathematicarum transferantur in ex-

1 Edit. Main. habet *legi* (R. T.).

traordinarios lectores superius expressos. Salarium tamen assignatum lectori apherismorum restituatur doctori Hieronymo M. Lambardo.

De iuramento.

XX. Doctores omnes de collegio tam praesentes quam futuri, necnon lectores iam conducti vel imposterum conducendi, saltem semel praesent in manibus episcopi seu eius generalis vicarii iuramentum de his capitulis et ordinationibus observandis in articulis ad eos pertinentibus.

XXI. Non obstantibus, quoad suprascripta omnia et singula, SS. D. N. regula de iure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon (iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu proprio et ex certa scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, seu alias quomodolibet, concessis ac etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etc., ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Nos, inviolabili statutorum praedictorum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio, et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, statuta praeserta, ac omnia et singula in eis contenta, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Huiusmodi statuta confirmat Urbanus.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore,

Clausulae.

Urbanus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illasque, ac statuta praedicta ab omnibus, ad quos spectat, et in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari et adimpleri debere; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac universitatis studii generalis, civitatisque huiusmodi, quatenus opus sit, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die xv octobris mdcxxv, pontificatus nostri anno iii.

Dat. die 15 octobris 1625, pontif. anno iii.

CLXV.

De bonis iurisdictionalibus ad ecclesias et loca pia spectantibus in feudum vel emphyteusim non dandis, neque ultra triennium locandis, aut concessionibus huiusmodi renovandis sive prorogandis.

1 De non alienandis vero bonis ecclesiae, vel ultra triennium locandis, generales extant nonnullae Pontificiae prohibitiones alias per me indicatae; ac praesertim Const. ix Leonis I, *Occasio*, tom. I, pag. 65; et Const. vi Pauli II, *Ambitiosae*, tom. v, pag. 194; de non alienandis

Humanae salutis auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissimam temporalis ditionis praerogativa decoravit, quam voluit inferioribus etiam ecclesiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris auget in Summis Pontificibus maiestatem, quibus cum ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad apostolicam eorum providentiam necesse est pertinere.

Causae faciendae prohibitionis.

§ 1. Olim equidem quamplurimi inferiorum ecclesiarum praelati, ut strenuos ac praestantes virtute viros haberent, qui debitum sibi et ecclesiis suis impenderent famulatum, temporales ditiones ad easdem ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei atque administrationi commiserunt; tempore vero praecedente, dilabentibus in deterius bonis institutis, factum est, ut nonnulli ecclesiarum praesules, humanis potius affectibus quam meritorum intuitu moti, ditiones temporales huiusmodi variis personis et universitatibus in feudum vel emphyteusim dare, vel ultra triennium locare, et rursus occurrente earum ditionum temporalium devolutione, ad novam infeudationem seu investituram vel locationem ultra triennium, sub specie quod illae in feudum vel emphyteusim dari, vel, ut praefertur, locari sint solitae, seu alias causas praetendentes, devenire consueverunt, quod in non modicum ecclesiarum ipsarum damnum et praedictum tendere usu compertum est.

§ 2. Nos itaque, nostri muneris partes adimplendo, praemissis obvian, necnon ecclesiarum, monasteriorum et locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac iu-

Prohibitio, de qua in rubrica.

autem et infeudandis terris sanctae Romanae Ecclesiae specialis extat prohibitio, vide Constit. LIII Pii V, *Admonet*, tom. vii, pag. 560.

1 Videretur potius legend. *procedente* p. T.

rium eis quomodolibet competentium conservationi, quantum nobis ex alto conceditur, providere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ nostrâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine, hac nostrâ perpetuo valiturâ constitutione, omnibus et singulis patriarchis, primatibus, archiepiscopis, episcopis, abbatibus et generalibus, ceterisque ecclesiarum et locorum piorum utriusque sexus praesulibus, praelatis, praesidentibus, rectoribus, praeceptoribus, commendatariis et administratoribus, cuiuscumque status, gradus, dignitatis et praeeminentiae existant, etiamsi cardinalatus honore praefulgeant, necnon capitulis, etiam generalibus et provincialibus, conventibus, collegiis, sodalitatibus, etiam laicorum, et quibuscumque aliis superioribus cuiusvis ordinis, societatis vel instituti, etiam de necessitate exprimendi, aut militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitani in universâ Italia, etiam in quorumvis principum secularium quomodolibet qualificatorum, etiam ducali, regiâ, imperiali vel quavis aliâ dignitate, honore vel excellentiâ praestantium, ditione temporali existentibus, si pontificali vel abbatiali emineant dignitate, sub interdicti ingressus ecclesiae, ac, si per sex menses immediate subsequentes sub interdicto huiusmodi permanserint, lapsis mensibus eisdem, sub regiminis et administrationis ecclesiarum vel monasteriorum, quibus praesident, in spiritualibus et temporalibus suspensionis; capitulis vero, conventibus, collegiis, sodalitatibus et universitatibus praedictis, sub interdicti a divinis, eorumque singularibus personis ac inferioribus praelatis, commendatariis et aliis praefatis, sub excommunicationis latae sententiae, ac omnium dignitatum, beneficiorum et officiorum ecclesiasticorum, de quorum rebus et bonis contra praesentis constitutionis tenorem eos disponere contigerit, vocisque activae et passivae privationis, et

perpetuae inhabilitatis ad illa seu quaelibet alia imposterum oblinenda, ipso facto, etiam absque iudicis ministerio vel sententiâ, incurrendis poenis, ne de cetero civitates, terras, castra, oppida, villas, arces, fortalitia, munitiones, territoria, districtus, iurisdictiones aut quaevis alia loca vel bona iurisdictionalia, seu quovis modo iurisdictionem temporalem, etiam cum alio vel aliis, coniunctim seu divisim, aut aliâs quomodolibet annexam habentia, aut eorum seu iurisdictionis partem etiam minimam, ad patriarchales, primatiales, metropolitanas, episcopales et alias ecclesias, monasteria, collegia vel loca pia supradicta nunc et pro tempore quovis modo spectantia et pertinentia, tam quae ad praesens per ecclesias, monasteria et loca huiusmodi pleno iure possidentur, quam ea, quae in feudum vel emphyteusim concessa vel ultra triennium locata per quoscumque quomodolibet et sub quibusvis praetextibus occupata seu usurpata reperiuntur, aut ad ecclesias, monasteria et loca praedicta iam de praesenti forsân de iure vel de facto reversa seu devoluta sunt, etiamsi ecclesiis, monasteriis, locisque piis huiusmodi adhuc incorporata et de eorum mensâ effecta non sint, aut quandocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, canonem non solum, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo revertentur seu devolventur in futurum, etiamsi ex antiquâ seu immemorabili consuetudine, aut etiam privilegio apostolico, quacumque ob causam concesso, et iteratis vicibus approbato, in feudum vel emphyteusim concedi vel ultra triennium locari, aut, finitâ concessione vel locatione huiusmodi, feuda, investiturae vel aliae concessionis renovari consueverint, quibusvis personis, quavis ecclesiasticâ seu mundanâ dignitate vel excellentiâ fulgentibus, ac speciali notâ dignis, capitulis, collegiis, ecclesiis, congregationibus,

monasteriis, conventibus, hospitalibus et quibusvis universitatibus, tam secularibus quam ecclesiasticis, aut quibuscumque aliis, quocumque nomine ac titulo nuncupatis, et quomodolibet qualificatis, in feudum vel emphyteusim concedere, aut ultra triennium locare, aut concessionem, investiturâs et locationes huiusmodi post finitum illarum tempus vel aliâs quandocumque renovare, prorogare vel de novo facere, etiam ad favorem descendentium, haeredum vel consanguineorum illorum, qui civitates, terras et bona iurisdictionalia praedicta obtinuerint, possederint vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiamsi concessionem et alia praemissa in evidentem, immo evidentissimam utilitatem ecclesiae, monasterii vel loci pii cedant, aut concessionibus, investituris, locationibus, vel illarum renovationibus aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto, verbo vel alio quovis modo, per quem dictae civitates, terrae et bona iurisdictionalia huiusmodi ad ecclesias, monasteria et loca pia praedicta, sive eorum praelatos, superiores, rectores seu administratores non revertantur, etiamsi in praedictis concessionibus, investituris, renovationibus, prorogationibus et aliis praemissis nostrum et Sedis Apostolicae beneplacitum, etiam cum clausulâ *et non aliâs aliter nec alio modo*, reservetur, et nisi illo in scriptis tantum prius obtento, facere audeant vel praesumant, ultra alias poenas per canonicas sanctiones desuper quomodolibet inflictas, districte interdiximus et prohibemus.

Poenâ nullitatis actus.

§ 3. Et insuper quascumque concessionem, investiturâs, locationes, vel illarum prorogationes et revocationes, quas contra praesentium tenorem quocumque modo et quovis tempore fieri contigerit, prorsus nullas et effectu omnino carere debere;

Clausulae.

§ 4. Sicque in praemissis omnibus et

singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores et eiusdem camerae apostolicae thesaurarium et clericos, necnon sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, et quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus et declaramus.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in corpore iuris insertis, ac etiam in favorem quarumcumque ecclesiarum, provinciarum, civitatum, universitatum, collegiorum, capitulorum et locorum piorum, eorumque personarum, atque ordinum, tam mendicantium, quam non mendicantium, militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitani, necnon congregationum et societatum et cuiusvis alterius instituti, etiam necessario, ut praefertur, et individuo exprimendi, eorumque monasteriorum, conventuum et domorum regularium, necnon illorum (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus etiam inmemorabilibus, indultis quoque et privilegiis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, etiam irritantibus decretis, etiam motu proprio et ex certâ scientiâ, ac de apostolicae potestatis plenitudine, aut aliâs quomodolibet concessis et iteratis vicibus approbatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa, ac individua, et de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma

Obstantium derogatio.

servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum et formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, quoad ea, quae iisdem praesentibus adversantur, illis aliâs in suo robore permansuris, harum serie specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Iuramentum de observanda praesenti Constitutione.
 § 6. Volumus autem, quod de cetero patriarchae, primates, archiepiscopi et episcopi, necnon abbates, praesules, praelati, aliique praefati in aliis iuramentis ab iis praestandis, de praesenti etiam Constitutione servandâ omnino iurare teneantur;

§ 7. Ipsaque constitutio in quinterno cancellariae apostolicae describatur;

Eiusdem publicatio.
 § 8. Quodque praesentes ad valvas Lateranensis et Principis Apostolorum de Urbe basilicarum et dictae cancellariae, et in acie Campi Florae publicentur, et sic publicatae omnes et singulos, quos concernunt et concernent in futurum, perinde arcent et afficiant, ac si eis et eorum cuilibet personaliter intimatae forent;

Transumptumque fides.
 § 9. Earumdemque transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo praelati seu personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, in iudicio et extra illud eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Clausulae poenales.
 § 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri interdicti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXV, vi kalendas novembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 27 octobris 1625, pontif. anno III.

Anno a Nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXXVI, inditione IX, die vero XXVII mensis ianuarii, pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri D. Urbani divinâ providentiâ Papae VIII, anno eius III, retrospectae litterae apostolicae lectae, affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicarum S. Ioannis Lateranensis, Principis apostolorum de Urbe, cancellariae apostolicae, et in acie Campi Florae, dimissis ibidem praesentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis, per nos Pompeium Girancortes et Brandimartem Latinum, praelibati Sanctissimi Domini Papae cursores, etc.

OCTAVIUS SPADA, mag. cursorum.

Retrospectae litterae apostolicae registratae fuerunt in quinterno cancellariae apostolicae anno Incarnationis Dominicae MDCXXVI¹, die vero IV mensis februarii, pontificatus SS. D. N. Urbani, divinâ providentiâ Papae VIII, anno III.

MARCUS ANTONIUS ASCENSUS,
 Cancellariae apostolicae procurator.

CLVI.

Indultum, quod fratres Discalceati B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum officium et missam de communi Confessoris non Pontificis recitare possint de S. Raymundo, dicti Ordinis, dum vixit, professore et procuratore generali, ac S. R. E. cardinali, in die suae festivitatis².

Urbanus Papa VIII,
 ad perpetuam rei memoriam.

Salvatoris et Domini nostri Iesu Christi, qui servos suos aeternae gloriae praemio

¹ Erronee ed. Main. habet MDCXXV (R. T.).

² De hoc Ordine vide ad Const. XLII Greg. IX, *Devotionis*, tom. III, pag. 485, et eiusdem privilegia confirmavit postea hic idem Urbanus VIII, ut inf. *Ex clementi*.

donat in caelis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex iniuncto nobis desuper pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, laudeturque Dominus in sanctis suis. Quamobrem fidelium quorumlibet, praesertim vero sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium, votis, quae peculiarem sanctorum huiusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Procuratoris generalis Ordinis proceca.
 § 1. Sane dilectus filius Didacus de sancto Raymundo, procurator generalis Ordinis fratrum Discalceatorum nuncupatorum B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, nobis nuper exponi fecit, quod fratres praedicti, pro eo, quem erga sanctum Raymundum Nonnatum, eiusdem Ordinis, dum vixit, professorem, ac S. R. E. cardinalem, gerunt, devotionis affectu, et ad augendam Christi fidelium erga illum devotionem, officium et missam de eodem sancto Raymundo, ut infra, recitari et celebrari posse summopere desiderant; nobis propterea idem Didacus totius Ordinis huiusmodi nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportunâ ad hoc licentiâ providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Indultum, de quo in rubrica.
 § 2. Nos igitur, piis Didaci et fratrum praedictorum votis in praemissis annuere, illosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio; ut de eodem sancto Raymundo die eius festo

officium et missa de communi Confessoris non Pontificis iuxta rubricas missalis et breviarii romani ab omnibus praedicti Ordinis utriusque sexus regularibus personis tantum recitari et celebrari respective libere et licite possit et valeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, licentiam et facultatem concedimus et impartimus.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrarium.
Fides danda transumptis.
 § 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die v novembris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 5 novembris 1625, pontif. anno III.

CLXVII.

Quod in principatu Cathaloniae ac comitatu Rossilionis et Ceritaniae servetur constitutio Gregorii XIV super immunitate ecclesiarum¹.

Venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, in principatu Cathaloniae et comitatu Rossilionis et Ceritaniae pro tempore constitutis,

Urbanus Papa VIII.

Venerabiles fratres,
 salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, quod in principatu Cathaloniae ac comitatu Rossilionis

Immunitate ecclesiarum in locis facinorosi homines abutabantur.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

et Ceritaniae, ex antiquâ illorum consuetudine, seu potius abusu, delinquentes, qui ob excessus ab eis perpetratis ad ecclesias et loca pia confugiunt, et inde extracti, si privilegio immunitatis gaudere debere declarantur, non solum a delictis et excessibus, ob quos confugiunt, ut praefertur, et super quibus controvertitur, an dicto privilegio gaudere debeant, sed etiam a criminibus, excessibus et delictis per eos aliâ commissis absolvuntur; necnon in principatu et comitatu praedictis multi laici facinorosi reperiuntur, qui post perpetrata ab eis, cum maximo christifidelium scandalo, damno et confusione, gravissima et atrocissima delicta, ut ministrorum iustitiae manus, debitasque suorum scelerum poenas effugiant, ad ecclesias et loca pia confugiunt, eorumque immunitate securitatis spe freti perniciose abutentes, ecclesias et loca pia huiusmodi tamquam domos proprias inhabitant, illorumque bona et redditus interdum usu nefario consumunt, quo fit etiam, ut in plerisque locis mulieres, perditorum hominum huiusmodi timore perterritae, ad easdem ecclesias pro sacrosancto missae sacrificio audiendo minime accedant. Quare idem Philippus rex, ut tam enormibus malis aliquâ ratione obviam eatur, sublatisque abusibus huiusmodi, christifideles ibi existentes in pacis amoenitate reddant Domino abundanter fructus suos, nobis humiliter supplicari fecit, ut super praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignemur.

Urbanus in
habet Gregorij XV
Constitutionem
servari.

§ 2. Nos igitur, piis eiusdem Philippi regis votis, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis et vestrum cuilibet, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, districtè praecipimus, ut in vestris civitatibus et dioecibus, abusibus huiusmodi sublatis, constitutionem felicitis recordationis Gregorii Papae XIV prae-

decessoris nostri super immunitate ecclesiarum exacte observetis¹; eamque ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, observari curetis. Delinquentes vero ad ecclesias et loca pia, quae iuxta sacrorum canonum dispositionem immunitate huiusmodi gaudere debent, confugientes, ac immunitate ecclesiasticâ iuxta constitutionis praedictae dispositionem gaudentes, quod in ecclesiis et locis piis praedictis ultra octo dies permanere seu degere non valeant, auctoritate et tenore praedictis declaramus. Quare vobis et vestrum cuilibet districtè mandamus, ut laicos, quibus dicta immunitas vigore constitutionis huiusmodi conceditur, ad ecclesias et loca pia ob delicta per eos commissa pro tempore confugientes, moneatis, ut durante octo dierum huiusmodi spatio ab ecclesiis et locis piis huiusmodi omnino recedant: sin minus vobis et vestrum cuilibet, ut illos, lapsis eisdem octo diebus, curiae seculari consignare possitis et valeatis, concedimus et indulgemus, ita ut inde ad mortem non damnentur, sed in consignatione huiusmodi membrum et vitam obtinere debeatis.

§ 3. Decernentes, praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostrae seu quovis alio defectu notari vel impugnari ullo unquam tempore nullatenus posse; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam caesarum palatii apostolici auditores, ac sanctae Romanae Ecclesiae cardinales (sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate ac auctoritate) iudicari ac desipiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

¹ Quam habes in *Bullario* tom. IX, pag. 424 (R. T.).

Clausulae.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac generalis concilii et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac statutis et consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et exemptionibus apostolicis, etiam secularibus et regularibus personis, ordinibus, monasteriis, ecclesiis et aliis locis sacris, necnon congregationibus et superioribus eorundem, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis etiam irritantibus, et aliâ quomodolibet etiam iteratis vicibus innovatis, concessis et approbatis. Quibus omnibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis et insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum praesentium specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Praesentibus, quoad indultum huiusmodi, ad quinquennium tantum valituris.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII novembris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 12 novembris 1625, pontif. anno III.

CLXVIII.

Indultum ac decretum, ut festum S. Bernardi servetur de praeepto in dominiis Reipublicae Genuensis, ac in regno Corsicae¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, nullo licet meritum suffragio, nobis ex alto commissum postulat, ut in his, per quae sanctorum Christi confessorum cultus et veneratio in dies magis augeatur, eiusdem officii partes propensis studiis impendamus, piisque christifidelium in id tendentibus votis be-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

nignum praebeamus assensum, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Sane nomine dilectorum filiorum nobilium virorum ducis et Reipublicae Ianuensis nobis nuper expositum fuit, quod, cum ipsi in novissimis bellorum tumultibus sancti Bernardi opem saepius imploraverint, eundemque in patronum et protectorem solemnibus votis elegerint, pro eo quem erga ipsum gerunt devotionis affectu, atque ut¹ grati animi erga illum imposterum extet monumentum, eiusdem sancti Bernardi festum diem de cetero tamquam de praeepto, ut infra, servari, et propterea sibi per nos desuper opportune provideri, summopere desiderant.

Genuensium
procos.

§ 2. Nos, piis eorundem ducis et Reipublicae desiderijs in praemissis annuere, illosque specialibus favoribus et gratijs prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, eisdem duci et Reipublicae, quod de cetero perpetuis futuris temporibus in universâ eiusdem Reipublicae ditione temporali, quam continentem appellant, necnon in regno Corsicae, aliisque subiectis insulis, ipsius sancti Bernardi natalitius dies tamquam festum de praeepto ab omnibus utriusque sexus christifidelibus ditionis, regni et insularum huiusmodi servetur, ac servari omnino debeat, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus, ac decernimus et declaramus.

Indultum, de
quo in rubrica.

¹ Edit. Main. legit aut (R. T.).

Ordinarii lo-
corum decreti
huius designan-
tur exequuto-
res.

§ 3. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, ceterisque locorum Ordinariis in ditione, regno et insulis praedictis constitutis, per praesentes praecipimus et mandamus, quatenus easdem praesentes in suis quisque ecclesiis et dioecesibus publicari faciant, ac omnes et quoscumque sibi subiectos ad praedicti festi celebrationem omnibus iuris remediis cogant atque compellant, super quo plenam et amplam illis per praesentes concedimus facultatem.

Contraria
quaeque tollun-
tur.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
danda illis.

§ 5. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ditione ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris die XII novembris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 12 novembris 1625, pontif. anno III.

CLXIX.

Exemptio ab Ordinariorum iurisdictione, hospitali S. Antonii de sancto Antonio Viennensi a nonnullis Romanis Pontificibus concessa, confirmatur, iis

exceptis, quae respiciunt curam animarum et sacramentorum administrationem¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.**

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii abbas et religiosi hospitalis S. Antonii de S. Antonio Viennensi Ordinis sancti Augustini, quod aliis felicis recordationis Bonifacius VIII, Sixtus IV, Leo X, Clemens VII et Paulus III Romani Pontifices praedecessores nostri abbatem pro tempore, nec non praecipuos, priores et religiosos, ac monasteria, ecclesias, praeceptorias, ceteraque beneficia hospitalis et ordinis praedictorum, etiam curam animarum habentia, ab omni iurisdictione, potestate, subiectione, dominio et visitatione patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum et Ordinariorum quorumcumque, necnon quarumvis gabellarum, dationum, impositionum, onerum, gravaminum, iucundorum et aliorum similium solutione exempterunt et liberarunt, illosque ac illas et illa sibi ac Sedi Apostolicae immediate subiecerunt.

§ 2. Cumque exemptio et liberatio ac subiectio huiusmodi, per dictos praedecessores facta, per subinde subsequutum sacrum Concilium Tridentinum revocatae et annullatae ab aliquibus praetenderentur, abbasque ac religiosi praedicti plurimum cupiant exemptionem et liberationem, subiectionemque praedictas, ne de illarum validitate ullo unquam tempore dubitari possit, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri:

§ 3. Nos, eosdem abbatem et religiosos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sen-

Nonnulli Pon-
tifices hunc Or-
dinem ab epi-
scoporum iuris-
dictione libe-
rum esse volu-
erunt.

Sed cum du-
bium exortum
sit an haec ex-
emptio sit per
Concilium Tri-
dentinum sub-
lata.

Urbanus eam
confirmat, iis
tamen exceptis,
quae curam a-
nimarum respi-
ciunt.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

tentiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium Concilii praedicti similiter interpretum consilio, exemptionem, liberationem et subiectionem per praedecessores nostros praedictos factas, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, praeterquam tamen in his, quae curam animarum et sacramentorum administrationem concernunt, ac his quae in litteris piaepiae memoriae Gregorii XV¹ desuper editis continentur, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et quoscumque iuris et facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus: ac de cetero, quatenus opus sit, abbatem, praecipuos, priores et religiosos, nec non ecclesias, monasteria, praeceptorias, et alia quaecumque beneficia hospitalis et Ordinis praedictorum, nobis et Sedi praedictae immediate subiicimus, ac illos et illas illaque respective, dummodo et quandiu hospitalitatem huiusmodi retinuerint et exercuerint, minime sub revocatione, sed sub exceptione praedictis comprehendi declaramus.

Clausulae.

§ 4. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, dictisque hospitali et ordini, necnon illorum abbatibus, praeceptoribus, prioribus et religiosis plenissime suffragari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari ac definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a-

quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quibusvis (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV novembris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 14 novembris 1625, pontif. anno III.

CLXX.

Institutio archivii generalis in Urbe¹.

**Urbanus Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.**

Pastoralis officii nobis, meritis licet imparibus, divina dispositione iniuncti sollicitudo assidue cor nostrum pulsat et commovet, ut non solum ad ea, quae animarum salutem respiciunt, verum etiam quae ad populorum, praesertim almae Urbis nostrae, ac nobis, et Sedis Apostolicae temporali ditioni subditorum utilitatem, pacem, tranquillitatem, perpetuanque securitatem pertinere noscuntur, vigilantiae nostrae aciem dirigamus, et praesertim noxis illis, quae, ob non adhibitam satis exactam diligentiam in conservandis tam publicis quam privatis scripturis, inter subditos nostros, gravi cum nostra, eorum-

¹ Plura de archivii invenies praecipue in Constit. XIX (in n. ed. XVIII) Iulii II, *Sicut*, tom. V, pag. 458.

¹ Quasdam de hoc Ordine litteras Greg. XV vide in tom. XII, pag. 519 (R. T.).

Derogatio
contrariorum.

Prooimium.

que molestiâ, fortunarumque suarum iacturâ, frequenter exoriri et vigere intelligimus, commodâ aliquâ ratione provideamus, et, pro felici progressu eorum, quae propterea a nobis ordinantur, illorum curam egregiorum virorum prudentiae demandemus, quorum operâ et studio feliciter gubernentur, ac lites facilius terminentur, prout pro iustitiae complemento et subditorum eorumdem quiete¹ conspicimus in Dominos alubriter expedire.

Causae instituendi generalis Archivi in Urbe.

§ 1. Cum itaque (ex multiplicitate et diversitate notariorum Urbis, et aliquorum etiam ex eis imperitiâ et negligentia, ac instrumentorum et aliarum scripturarum confusione, ac incuriosâ custodiâ, plurima damna et incommoda subditis nostris et aliis irrogari, maximum etiam detrimentum fidei publicae in dies inferri, eandemque non parvo in discrimine falsitatum et fraudum versari, vicissim vero ex diligentia eorumdem instrumentorum et scripturarum curâ falsitates et fraudes omnes evitari, dominia rerum ac iura unicuique conservari, aliaque non modica pervenire bona satis exploratum et abunde perspectum habentes; et in plerisque dominiis et regionibus exteris, ac etiam Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum auctoritate fere in omnibus civitatibus et locis Status nostri Ecclesiastici publica et generalia, et in ipsâmet Urbe nostrâ quaedam particularia, Capitolinum videlicet et Romanae Curiae, et forsitan alia, archivia erecta et instituta fuisse, ex eis tamen aliâ in desuetudinem abiisse, alia in multis deficere, neque per illa huiusmodi incommodis, damnis et fraudibus, illarumque periculis sufficienter provideri animadvertentes; et ex annalibus sacrae historiae Romanam Ecclesiam olim archivium publicum sub nomine cartophylacii habuisse, et cartophylacii officium magnae dignitatis et auctoritatis apud eandem Ro-

¹ Edit. Main. legit *quieti* (R. T.).

manam Ecclesiam et Sedem Apostolicam extitisse, memoriâ repetentes; et praemis- sis, quantum in nobis est, occurrere cupientes) nullâ aliâ ratione satius praedictis nostris subditis et aliis omnibus quam per erectionem archivii publici et generalis in dictâ Urbe, ad quod instrumenta publica et aliae scripturae per eiusdem Urbis notarios et alios infrascriptos rogata pro tempore deferri et in eo asservari debeant, consultum iri censeamus; pro earumdem Urbis et Romanae Curiae ornamento, et instrumentorum ac scripturarum tutâ et perpetuâ conservatione, nostrorum subditorum et aliorum securitate, ac publicâ et privatâ omnium utilitate, ad erectionem huiusmodi devenire decrevimus.

§ 2. Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certâ scientiâ et merâ deliberatione nostris, ac de apostolicae potestatis plenitudine, archivium generale, Urbanum nuncupandum, sub protectione et supremâ superintendentiâ dilecti filii Francisci S. Agathae diaconi cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis, eius vitâ durante, et, post illius obitum, unius ex eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus per pro tempore existentem Romanum Pontificem ad id specialiter deputandi¹, in dictâ Urbe, in loco prope plateam Principis Apostolorum de Urbe nuncupatam per nos designato; et, pro eiusdem archivii generalis bono regimine et administratione, unum conservatoriae eiusdem archivii generalis officium pro uno clerico vel laico utriusque iuris doctore, vitae ac morum probitate et experientiâ praedito, ac aliâs sufficienti et idoneo, conservatore archivii generalis Urbani nuncupando, ad nostrum et pro tempore existentis Romani Pontificis nutum ponendo

Archivium Urbanum instituit.

Etque capitalem praeficit.

Ac conservatorem.

¹ Male edit. Main. legit *deputandum* (R. T.).

et amovendô, cum infrascriptis et aliis omnibus et singulis privilegiis, facultatibus, honoribus, praeeminentis et oneribus, in capitulis per dilectum filium nostrum Antonium dictae sanctae Romanae Ecclesiae presbyterum cardinalem sancti Iohnuphrii nuncupatum de mandato nostro subscriptis expressis, et aliis etiam per pro tempore existentem archivii generalis huiusmodi superintendentem cardinalem quaecumque ampliandis, moderandis et declarandis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo erigimus et instituimus; illique sic erecto et instituto, pro eius dote ac illud pro tempore obtinentis sustentatione, salario et emolumento, summam in particulari chirographo, etiam hodie manu nostrâ subscripto, ex taxis ac omnibus iuribus, obventionibus, emolumentis et aliis regalibus in dictis capitulis contentis et specificatis designandam, dictâ auctoritate etiam perpetuo applicamus et appropriamus, ac ex nunc applicatam et appropriatam fore et esse volumus et declaramus.

Cuius salarium assignat.

§ 3. Ita ut liceat eidem conservatori pro tempore existenti, per se, vel alium ad id ab eo deputandum, summam sic applicatam et appropriatam ab iis, ad quos pro tempore spectabit, exigere, recipere et retinere, ac in suos usus et utilitatem convertere, nostrâ vel Romani Pontificis pro tempore existentis licentiâ desuper minime requisitâ.

Et privilegia hinc recensita decernit.

§ 4. Ac (ut praedictum officium sic erectum et institutum, illudque pro tempore obtinens amplioribus per nos favoribus et gratiis decoretur) quod pro tempore existens conservator dicti archivii noster ac pro tempore existentis Romani Pontificis verus, indubitatus et non fictus familiaris continuus commensalis, aliorumque familiarium et continuorum commensalium numero et consortio adscriptus et aggregatus eo ipso existat; et vestes violacei

coloris ad instar nostrorum cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo utatur; ac, in signum verae et indubitatae ac non fictae familiaritatis huiusmodi, singulis diebus ex palatio apostolico panem eiusdem quantitatis et qualitatis, prout dilectis filiis in utrâque signaturâ nostrâ referendariis dari consuevit, habeat, decernimus, et panem huiusmodi dietim sibi ex dicto palatio dari mandamus.

§ 5. Ad archivium autem generale praedictum omnia testamenta, fideicommissa, legata, codicillos, donationes causâ mortis et alias ultimas voluntates, a quibusvis notariis publicis Urbis, etiam eorum officia titulo oneroso a nobis et Sede praedictâ ac camerâ apostolicâ habentibus, necnon parochis eiusdem Urbis, tam in ipsâ Urbe quam extra eam, quomodolibet recepta et rogata, ac super venditionibus, et venditionum resolutionibus et rescissionibus, cessionibus, renunciationibus, transactionibus, divisionibus, in solutum dationibus, permutationibus de et super bonis et rebus immobilibus factis, necnon censibus et eorum extinctionibus, feudis, subfeudis, ac in emphyteusim, livellum, aut sub annuo censu, canone, vel aliâ responsione concessionibus, inter vivos donationibus, insinuationibus, dotibus et pactis dotalibus, haereditatum aditionibus, repudiationibus, et inventariis, emancipationibus, adoptionibus, arrogationibus, iurispatronatibus irrevocabilibus, et ad vendendum et donandum procurationum mandatis, fideiussionibus perpetuis ac alia instrumenta in capitulis praedictis latius descripta et adnotata, et per quosvis notarios Urbis praedictos, tam in Urbe quam extra eam, quomodolibet, ut praefertur, recepta et rogata, sub modo et formâ in eisdem capitulis praescriptis et ordinatis, deferri, et in eo respective recipi, annotari ac diligenter et perpetuo conservari et cu-

Omnia omnia publica instrumenta ad hoc archivium debet deferri.

stodiri debere volumus, praecipimus et similiter mandamus.

Conservato-
rum deputat;

§ 6. Postremo, dilectum filium Camillum Perinum clericum Florentinum utriusque iuris doctorem, apud nos de litterarum scientiâ, vitae ac morum honestate, aliisque probitatis et virtutum meritis multipliciter commendatum, horum intuitu specialis gratiae favore prosequi volentes, eundem Camillum, de cuius fide, doctrinâ, prudentiâ, et in similibus experienciâ plurimum in Domino confidimus, in conservatorem dicti archivii generalis ad nostrum et dictae Sedis beneplacitum motu et auctoritate paribus constituimus et deputamus. Francisco vero cardinali, ac aliis dicti archivii generalis, ut praefertur, deputandis superintendentibus et gubernatoribus, edicta, bannimenta et proclamationes, praedictum archivium generale vel illius negotia pro tempore quomodolibet concernentia, sub suo nomine, ac sub poenis etiam corporalibus sibi benevisis, quoties opus fuerit, publicandi, ac pro tempore emanata declarandi, interpretandi, ampliandi et innovandi, ac executioni demandari faciendi, prout eidem magis expedire visum fuerit; necnon omnes causas civiles, criminales et mixtas super praemissis et illorum occasione pro tempore motas, ac appellationum, reclamationum, recursuum, ac in integrum restitutionum a sententiis, decretis et gravaminibus per praedictum Camillum et pro tempore existentem conservatorem dicti archivii generalis latis, promulgatis, seu quomodolibet illatis, cum omnibus et singulis incidentibus, dependentibus, annexis et connexis, totisque negotiis principalibus, etiam privative quoad omnes alios, manu regiâ, simpliciter et de plano, sine strepitu et figurâ iudicii, ac telâ iudiciariâ minime observatâ, ac omni et quacumque appellatione, recursu, vel restitutione in integrum remotis, per se, vel alium, aut

Eique, aliis-
que superinten-
dentibus facultates hic enun-
clatas tribuit.

alios, a Francisco cardinales et pro tempore existente superintendente¹ et gubernatore dicti archivii generalis deputandos, audiendi, cognoscendi, sineque debito terminandi et decidendi; aliaque omnia et singula, quae ad ipsius archivii generalis directionem ac rectam et facilem administrationem et gubernationem pertinent, et aliâs circa praemissa necessaria fuerint seu quomodolibet opportuna, ordinandi, mandandi, faciendi, gerendi, exercendi, disponendi et exequendi plenam et omnimodam potestatem, auctoritatem et facultatem concedimus et impartimur.

§ 7. Decernentes easdem praesentes, etiam ex eo quod notarii et eorum collegia, quibus officia et scripturae titulo oneroso vel aliâs per nos et Romanos Pontifices praedecessores nostros dictamque cameram apostolicam concessa reperiuntur, vocati et auditi non fuerint, vel ex eo quod praemissa nullâ causâ subsistente et etiam de facto processerint, aut ex aliâ quantumvis iuridicâ et legitimâ etiam necessario exprimendâ causâ, vel quocumque praetextu, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu, notari, impugnari, invalidari, retractari, et ad terminos iuris reduci, aut in ius vel controversiam revocari, seu adversus illas quodcumque iuris, gratiae, vel facti remedium impetrari, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibusvis constitutionibus, et cancellariae apostolicae regulis editis et edendis, ac litteris apostolicis in contrarium, etiam pari motu, ac consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, comprehendendi nullo unquam tempore posse,

Clausulae pro
praesentium lit-
terarum firmi-
tate.

¹ Edit. Main. habet *superintendentes* (R. T.).

sed semper ab illis excipi, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et eum, in quo erant, validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori datâ per pro tempore existentes cardinalem superintendentem et conservatorem dicti archivii generalis quandocumque eligendâ concessas, validasque et efficaces, etiam quod in dictâ camerâ apostolicâ nullo unquam tempore praesentarentur aut registrarentur, fore et esse;

§ 8. Sicque, et non aliâs, per quoscumque iudices, etiam causarum palatii apostolici auditores, et camerae apostolicae praesidentes clericos, ac etiam eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae camerarium, et alios cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, iudicari et definiri debere, irritum quoque et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Designatio
a quotorum.

§ 9. Quocirca dilectis filiis Urbis nostrae gubernatori, et causarum curiae dictae camerae generali auditori, et dilecti filii nostri in eadem Urbe, eiusque districtu vicarii in spiritualibus generalis in civilibus causis locumtenenti motu pari per apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte Francisci cardinalis et Camilli praedictorum, ac pro tempore existentium dicti archivii protectoris et conservatoris, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficaci defensionis praesidio assistentes, faciant easdem praesentes, et in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, firmiter et inviolabiliter observari; ac Franciscum cardinalem et Camillum, ac pro tempore

existentes protectorem et conservatorem huiusmodi, illis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac sententias, censuras et poenas ipsas, servatâ formâ Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 10. Non obstantibus praemissis, et, quatenus opus sit, nostrâ de non tollendo iure quaesito, ac felicitis recordationis Pii Papae IV, etiam praedecessoris nostri, sub datum videlicet viii idus augusti, pontificatus sui anno vi editâ¹, inter alia disponente, quod omnes gratiae quaecumque interesse camerae concernentes infra certum inibi expressum tempus in eadem camerâ praesentari et registrari debeant, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Urbis et aliarum quaruncumque civitatum, locorum, oppidorum, districtuum, necnon collegiorum, monasteriorum, ecclesiarum et aliorum piorum et non piorum locorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, reformationibus, decretis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, exemptionibus, immunitatibus et concessionibus officiorum et notariatuum, etiam titulo oneroso, tam a nobis, quam a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris et camerâ praedictâ, etiam per viam contractus, seu aliâs quomodolibet, tam praedictis omnibus et singulis, quam etiam iudicibus, officialibus, scriptoribus, notariis, eorumque collegiis et superioribus, dictaeque camerae, eiusque causa-

Obstantium
derogatio.

¹ Haec pluries citata constitutio legitur in tom. VII, pag. 375 (R. T.).

rum auditori generali et procuratori fiscali, aliisque etiam personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam motu simili, etiam consistorialiter, ac aliàs, in contrarium quomodolibet concessis, approbatis ac innovatis, et in futurum concedendis, approbandis, confirmandis et innovandis: quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat etiam motu huiusmodi specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus et mandamus, contrariis quibuscumque: aut si quibusvis, communiter aut divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§ 11. Volumus autem, quod eadem praesentibus, unà cum capitulis, ut praefertur, faciendis, ut omnibus innotescant, ad valvas basilicae Principis apostolorum de eadem Urbe et cancellariae apostolicae praedictae ac in acie Campi Florae publicentur et affigantur, dimissis inibi earum copiis, quae perinde omnes arcent, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent;

§ 12. Quodque earumdem praesentium et capitulorum, ut praefertur, conficiendorum transumptis et exemplaribus, etiam impressis, ac manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, ea prorsus fides adhibeatur, tam in iudicio quam extra, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, praecepti, constitutionis, deputationis, impartitionis, decretorum, derogationis, mandatorum et voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXV, XVI kalendas decembris, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 16 novembris 1625, pontif. anno III.

Anno a Nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXXVI, indictione IX, die vero XVII mensis iulii, pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et D. N. D. divina providentiâ Urbani VIII, anno eius III, supradictae litterae unâ cum capitulis lectae, affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicae S. Petri Principis apostolorum de Urbe, cancellariae apostolicae, et in acie Campi Florae, dimissis ibidem praesentibus litteris et capitulis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis, postea affixis copiis earumdem litterarum cum eisdem capitulis in eisdem locis per nos Tarquintium Maionum Romanum et Ioannem Baptistam Spadam de Cesis apostolicos cursores.

AUGUSTINUS DE BOLIS
pro mag. DD. cursorum.

CLXXI.

Confirmatio litterarum Pii Papae V pro sacrâ domo Lauretanâ super notificandis legatis in favorem ipsius domus factis¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Clausulae
poenales.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Ex iniuncti nobis desuper apostolici muneris debito iurium almae Domus Lauretanae conservationi sedulo incumbentes, ea, quae propterea a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris provide facta fuisse comperimus, quo firma perpetuo et illibata remaneant, inviolateque observentur, apostolicae firmitatis munimine roboramus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Recensentur
Pii Papae V litterae.

§ 1. Dudum siquidem a felicis recordationis Pio Papa V praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

Ad perpetuam rei memoriam. Ad Romani Pontificis spectat officium, etc.¹

Eaque confirmavit
Clemens Papa VIII.

§ 2. Subinde vero pia memoriae Clemens Papa VIII, etiam praedecessor noster, praesertim litteras huiusmodi approbavit et confirmavit, prout in illius litteris desuper in simili formâ Brevis expeditis², quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Item approbat
Urbanus.

§ 3. Cum autem firmiora sint ea, quae saepius fuerint apostolicae auctoritatis praesidio communita: nos, iurium eorundem conservationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, easdem praesertim litteras, et in eis contenta quaecumque, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac etiam innovamus; eaque omnia et singula per eos, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, sub poenis in ipsis praesentibus litteris contentis, inviolate observari debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam,

¹ Reliquum omittimus quia iam legitur in Constit. LXXXIX Pii V, tom. VII, pag. 659 seq. Nisi quod ibid. pag. 660 a, linea 7, legitur *illius dioecesis*, et legendum *nullius dioecesis* (R. T.).

² Quas non puto esse in Bullario (R. T.).

quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

§ 4. Non obstantibus omnibus illis, quae in eisdem praesentibus litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII novembris MDCXXV, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 17 novembris 1625, pontif. anno III.

CLXXII.

Approbatio statutorum pro Ordine fratrum Minorum de Observantia editorum in capitulo generali Romae die XVII maii MDCXXV celebrato¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo apostolatus solio, meritis, licet imparibus, divinâ dispensatione praesidentes, ex incumbenti nobis pastoralis officii debito religiosorum Ordinum in Ecclesiâ Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris de² siderantes affectibus, iis, quae propterea pie et provide praesertim in eorum capitulis generalibus facta fuisse comperimus, ut firma perpetuo et illibata remaneant, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adiuicimus firmitatem, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum nobis nuper exponi fecit, in capitulo generali eiusdem Ordinis in domo B. Mariae de Araceli nuncupatae de Urbe praedicti Ordinis ultimo loco cele-

¹ Huiusmodi statuta sunt inserta in istâ Constitutione, ut videre poteris, et quia multum interest et sunt generalia, ea posui ad verbum (ex Cherub.). Aliorum porro statutorum Barchinensium pro ultramontanâ familiâ eiusdem Ordinis confirmationem infra dabimus sub XVIII decembris huius anni (R. T.).

Obstantium
derogatio.

Exordium

Procurator
generalis petit
statuta condumari.

Praesentium
actenda publicatio.

Transumptis
que adhibenda
sides.